ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Brno-venkov v Brně rozhodl soudkyní JUDr. Soňou Nedbalovou v právní věci

žalobce: a) **Ing. Jan Boháč**, narozený dne 27. 3. 1956
bytem Masarykovo nábřeží 2058/38, 110 00 Praha 1, Nové Město

žalobce: b) **Radim Boháč**, narozený dne 15. 5. 1988
bytem Štěpařská 1196/18, 152 00 Praha 5, Hlubočepy

žalobkyně: c) **Terezie Ratajová**, narozená dne 15. 5. 1988
bytem Na Hlinkách 418, 252 25 Zbuzany, Jinočany

všichni zastoupeni advokátkou JUDr. Zorkou Černohorskou
se sídlem Balbínova 384, 261 01 Příbram II

proti

žalované: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČ: 01312774
se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupená advokátem Mgr. Miloslavem Strnadem
se sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha – Vinohrady

o nahrazení projevu vůle,

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Markéta Doleželová

I. Nahrazuje se projev vůle žalované uzavřít s žalobci a), b), c) tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen zákon o půdě):

1. Žalovaná, Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČ 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 (dále jen „Státní pozemkový úřad“), spravuje pozemky ve vlastnictví státu, a to:

- poz. parc.č. 1656/141 v k.ú. Hrušovany u Brna, obec Hrušovany u Brna,
- poz. parc. č. 715/4 v k.ú. Blažovice, obec Blažovice
- poz. parc. č. 1517 v k.ú. Sentice, obec Sentice.

2. Žalobce a) Ing. Jan Boháč, nar. 27.3.1956, r.č. 560327/0530, žalobce b) Radim Boháč, nar. 15.5.1988, r.č.880515/1531 a žalobkyně c) Terezie Ratajová, rozená Boháčová, nar.15.5.1988, r.č.885515/1525, jsou oprávněnými osobami ve smyslu ustanoveni § 4 zákona o půdě.

3. Žalobci a), b) a c) mají na základě pravomocných rozhodnutí:

a) Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j.: PÚ 1322/92, k.ú. Prosek ze dne 12. 3. 1993,

b) Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 1708/97, k.ú. Smíchov ze dne 1. 8. 1997, potvrzené rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 38 Ca 266/97-40 ze dne 1. 9. 1998,

c) Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 1940/97, k.ú. Smíchov ze dne 9. 9. 1997,

d) Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 920/99, k.ú. Smíchov ze dne 16. 4. 1999,

e) Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 580/01, k.ú. Smíchov ze dne 27 .2. 2001,

f) Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 607/01, k.ú. Smíchov ze dne 28. 2. 2001,

g) Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 608/01, k.ú. Smíchov ze dne 28. 2. 2001,

h) Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 3000/01, k.ú. Smíchov ze dne 29. 10. 2001,

ch) Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 3226/01, k.ú. Smíchov a k.ú. Košíře ze dne 23. 11. 2001,

i) Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 718/02, k.ú. Smíchov ze dne 7. 3. 2002,

j) Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 1519/03, k.ú. Smíchov ze dne 29. 4 .2003,

k) Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 1701/03, k.ú. Smíchov ze dne 20. 5. 2003,

l) Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 734/04, k.ú. Smíchov ze dne 30. 3. 2004,

m) Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 2563/04, k.ú. Smíchov ze dne 30. 11. 2004,

n) Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 1365/05, k.ú. Smíchov ze dne 12. 5. 2005,

o) Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 2549/05, k.ú. Smíchov ze dne 26. 10. 2005,

p) Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 3330/05, k.ú. Smíchov ze dne 16. 11. 2005,

q) Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 992/06, k.ú. Košíře ze dne 20. 3. 2006,

r) Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 1805/06, k.ú. Smíchov ze dne 31. 5. 2006,

s) Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 2440/07, k.ú. Smíchov ze dne 18. 10. 2007,

t) Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 1107/92/3, k.ú. Smíchov ze dne 9. 12. 2009

a žalobci b) a c) i na základě Usneseni Okresního soudu Praha – západ, č.j. 20 D 721/2014-520 ze dne 16. 2. 2015, které nabylo právní moci dne 16. 2. 2015,

nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky žalobci a) a právní předchůdkyni žalobců b) a c) v restituci, z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě, nevydaným.

4. **Žalovaná** k uspokojení nároku žalobců a), b), c) na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou **převádí žalobcům a), b), c)** do jejich spoluvlastnictví, a to:

- **část pozemku parc. č. 1656/141** – orná půda, zapsaného na listu vlastnictví č. 10002 pro obec a **katastrální území Hrušovany u Brna** u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, pracoviště Brno-venkov, **označenou jako parc. č. 1656/183** o výměře 17562 m^2 v geometrickém plánu vyhotoveném společností G.K.S., s.r.o. pod č. 1749-28/2021, ověřeném Ing. Vladislavem Nimráčkem dne 3. 1. 2022 pod č. 28/2021 a odsouhlaseném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, pracoviště Brno-venkov,
- **část pozemku parc. č. 1517** – orná půda, zapsaného na listu vlastnictví č. 10002 pro obec a **katastrální území Sentice** u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, pracoviště Brno-venkov, **označenou jako parc. č. 1517/1** o výměře 3405 m^2 v geometrickém plánu vyhotoveném společností G.K.S., s.r.o. pod č. 728-71/2021, ověřeném Ing. Vladislavem Nimráčkem dne 29. 7. 2021 pod č. 71/2021 a odsouhlaseném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, pracoviště Brno-venkov,
- **pozemek parc. č. 715/4** – orná půda o výměře 9984 m^2, zapsaný na listu vlastnictví č. 10002 pro obec a **katastrální území Blažovice** u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, pracoviště Brno-venkov,

jako náhradu za část jejich restitučních nároků, a to **žalobci a) Ing. Janu Boháčovi spoluvlastnický podíl id. 1/2 (jedna polovina) vzhledem k celku shora uvedených pozemků a žalobcům b) Radimu Boháčovi a c) Terezii Ratajové, rozené Boháčové, každému spoluvlastnický podíl id. 1/4 (jedna čtvrtina) vzhledem k celku těchto pozemků** za jejich restituční nárok.

Oba geometrické plány jsou nedílnou součástí tohoto rozhodnutí.

II. Žalovaná je povinna nahradit žalobcům a), b), c), oprávněným společně a nerozdílně, náklady řízení ve výši 511.918 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám JUDr. Zorky Černohorské, advokátky v Příbrami.

Odůvodnění:

1. Žalobci a), b), c) se domáhají vydání rozsudku, jímž by soud nahradil projev vůle žalované uzavřít s všemi žalobci smlouvu o bezúplatném převodu pozemků, na základě níž by žalovaná převedla do spoluvlastnictví žalobců, a to žalobci a) v podílu ideální ½, žalobci b) ideální ¼ a žalobkyni c) ideální ¼ pozemky parc. č. 1656/141 v katastrálním území Hrušovany u Brna, parc. č. 7109 a 7108 v k. ú. Pohořelice nad Jihlavou, parc. č. 404/1, 404/3, 404/4, 302/12 a 302/49 v k. ú. Předklášteří a parc. č. 742/4 v k. ú. Šlapanice u Brna. Žalobci tvrdí, že jsou oprávněnými osobami podle § 4 zákona o půdě a mají na základě 21 rozhodnutí Pozemkového úřadu Praha právo na nabytí vlastnictví k náhradním pozemkům za pozemky nevydané pro překážky uvedené v § 11 odst. 1 zákona o půdě. Žalobci jsou právními nástupci

původní vlastnice odňatých nemovitostí Anny Půlkrábkové zemřelé 9. 12. 1963, ve spoluvlastnickém podílu ideální 1/9 vzhledem k celku. Žalobce a) uplatnil restituční nárok ke spoluvlastnickému podílu ideální 1/18 vzhledem k celku a JUDr. Miroslava Boháčová, zemřelá 1. 7. 2014, uplatnila restituční nárok také k podílu ideální 1/18. Právními nástupci JUDr. Miroslavy Boháčové jsou žalobci b) a c). Právní předchůdci žalobců odmítli dědictví po Anně Půlkrábkové nejen proto, že neměli peníze na zaplacení vysokých dědických daní, ale zejména ze strachu, že díky tehdejšímu režimu přijde rodina o pracovní místa, která zastávala. Syn Anny Půlkrábkové, JUDr. Rudolf Půlkrábek, byl diskriminován pro své negativní postoje vůči komunismu, skončil na nekvalifikovaném místě a měl důchod 900 Kč měsíčně, jeho rodina žila téměř na hranici bídy. Dcera Anny Půlkrábkové Anna Jehličková byla rovněž perzekuována, měla důchod 400 Kč a její manžel byl povolán k pomocným technickým praporům. Některé z pozemků ve vlastnictví Anny Půlkrábkové, které patřily dříve k velkostatku Ladronka, byly oprávněným osobám v příslušných spoluvlastnických podílech navráceny, ale množství neoprávněně zabraných nemovitostí státem nebylo navráceno. Žalobci a), b), c) uplatnili svůj restituční nárok již v roce 1992 pod č. j. PU1107/92 a do současné doby tento restituční nárok není zcela vypořádán. Žalovaná nesprávně stanovila charakter pozemků, v důsledku čehož pozemky nesprávně ocenila, a proto eviduje restituční nárok žalobců v nesprávné výši. Žalobci a), b), c) se od roku 2006 účastnili veřejných nabídek náhradních pozemků, přihlásili se celkem 6x do roku 2012, byli však úspěšní pouze v některých případech. Kladně byly vyřízeny žádosti žalobců o náhradní pozemky v k. ú. Alberovice, obec Loket, k. ú. Líšno, obec Bystřice, k. ú. Dunávice, obec Netvořice, k. ú. Obecnice, k. ú. Příbram, k. ú. Dunávice, obec Netvořice, k. ú. Netvořice, k. ú. Hlubyně, k. ú. Příbram, k. ú. Svaté Pole, k. ú. Loděnice u Berouna a k. ú. Pičín. Podle žalované již žalobci další restituční nároky neměli, a proto se nemohli do žádné veřejné nabídky dále přihlásit. Žalobci se obrátili na žalovanou výzvou z 1. 7. 2019, v níž žádali, aby žalovaná jejich restituční nároky zaevidovala ve správné výši, a odkázali na konkrétní územně plánovací dokumentaci platnou k datu přechodu vlastnického práva k pozemkům odňatým jejich rodině na stát, jakož i na účel vyvlastnění některých odňatých pozemků za účelem výstavby. Žalovaná na to vyzvala žalobce, aby doložili, že pozemky byly určené schválenou územně plánovací dokumentací k zastavění. Žalobci sdělili žalované, že územně plánovací dokumentace, a to návrhy přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy VIII. severní Libeň a Stříškov s přilehlým územím Prahy IX. Prosek a Vysočany, pro část území Prahy XVI. Smíchov, pro část území Prahy XVI. Smíchov a Prahy XVII. Motoly a pro část území Prahy XVII. Košíře, je již delší dobu známa, neboť žalovaná ji používala v případě vybraných restituentů za účelem ocenění odňatých pozemků jako stavebních, avšak v případě žalobců toto nepoužila. Žalobci si nechali vypracovat znalecký posudek prof. Ing. Renátou Schneiderovou Heralovou, Ph.D. z 20. 9. 2019, v němž znalkyně ocenila pozemky, a tento posudek žalobci žalované předložili. V posudku byly oceněny nevydané pozemky na celkem 8.304.364 Kč, což odpovídá restitučnímu nároku žalobce a) ve výši 4.152.182 Kč a restitučnímu nároku žalobců b) a c) 2.076.091 Kč pro každého. Podle tohoto posudku vychází nárok žalobců mnohonásobně vyšší, než jak ho ocenila žalovaná, která u žalobce a) určila výši nároku na 129.940,57 Kč a u právní předchůdkyně žalobců b) a c) JUDr. Miroslavy Boháčové na stejnou částku. Z toho pro každého z žalobců b), c) připadá 64.970,28 Kč. Současný neuspokojený nárok žalobce a) tedy činí 4.022.241,43 Kč a u právní předchůdkyně žalobců b), c) JUDr. Miroslavy Boháčové stejnou částku, což pro žalobce b) a c) vychází na 2.011.120,72 Kč pro každého. Žalovaná na výzvu žalobců však nikterak nereagovala. Poté se žalobce a) přihlásil dne 2. 7. 2019 do veřejné nabídky, aby uspokojil část svého skutečného nároku, převodem pozemku parc. č. 4648/1 v k. ú. Mimoň, žalovaná však jeho přihlášku zamítla jako neplatnou dne 12. 7. 2019 pro nedostatečnou výši jeho restitučního nároku. Žalobce b) se přihlásil téhož dne do veřejné nabídky ohledně pozemku parc. č. 1908 v k. ú.

Kravaře v Čechách, i jeho přihlášku žalovaná zamítla z téhož důvodu. Žalobkyně c) se téhož dne přihlásila do veřejné nabídky ohledně pozemku parc. č. 3812 v k. ú. Šumice, i její přihláška byla obdobným způsobem z téhož důvodu zamítnuta. Za takové situace je jediným způsobem, jak se žalobci mohou domoci splnění svých nároků, podání žaloby. Žalovaná, resp. pozemkový úřad Praha, vydal 21 rozhodnutí, v nichž rozhodl tak, že žalobce a) a právní předchůdkyně žalobců b), c) JUDr. Miroslava Boháčová nejsou spoluvlastníky specifikovaných pozemků, a tudíž žalobci a), b), c) mají právo na vydání náhradních pozemků. Toho se však nemohou domoci z důvodu nesprávné evidence hodnoty jejich restitučního nároku ze strany žalované. Žalobci a), b), c) se obrátili na žalovanou s předžalobní výzvou z 5. 11. 2019, žalovaná odpověděla v tom směru, že regulační plány uvedené znalkyní nemohly v roce 1960 a 1965 prokazovat, že pozemky byly určeny k zastavění, neboť se jednalo již o neplatnou územně plánovací dokumentaci. Žalobci s tímto názorem nesouhlasili, poukázali na to, že návrhy regulačních a zastavovacích plánů uvedené v posudku nebyly zrušeny Krajským národním výborem a nebyly nahrazeny jinou územně plánovací dokumentací, až teprve Směrným územním plánem hlavního města Prahy 1964, který byl v souladu s předchozími návrhy regulačních a zastavovacích plánů. Žalobci předložili přehled IPR Praha, podle něhož první schválený územní plán hlavního města Prahy byl směrný územní plán z 22. 4. 1964, ačkoliv zákon 84/1958 Sb. o územním plánování předpokládal existenci územně plánovací dokumentace již od účinnosti tohoto zákona. Realita však byla taková, že do doby účinnosti směrného územního plánu žádná územně plánovací dokumentace neexistovala. Žalobci rovněž předložili územní rozhodnutí odboru výstavby města a vodního hospodářství rady UNV hl. m. Prahy z 24. 8. 1959 v jiné věci, která však dokládá, že v dané době byly používány regulační plány z let 1938 jako platná územně plánovací dokumentace pro příslušnou část Prahy. Žalovaná v rozporu s postupy uplatňovanými vůči jiným restituentům neurčila hodnotu pozemků odňatých právním předchůdcům žalobců podle územně plánovací dokumentace platné ke dni přechodu vlastnictví na stát, ale trvá na ocenění, které je pro ni výhodnější a je podle úřední evidence v pozemkových knihách s tím, že pozemky měly zemědělský charakter. Žalovaná přitom v letech 2008 až 2017 se 22x obrátila na Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy s dotazem na poskytnutí této dokumentace, aby podle ní ocenila restituční nároky vybraných restituentů. V případě žalobců a), b), c) však takovýto dotaz nevznesla. Žalobci se účastnili řady veřejných nabídek, přičemž pro prokázání svévole žalované a dostatečné aktivity restituentů postačí pouhé dvě účasti ve veřejných nabídkách a jedna urgence vůči žalované ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího soudu z 12. 9. 2017 sp. zn. 28 Cdo 1964/2017. Přístup žalobců byl dostatečně aktivní, když žalobci požadovali správné ocenění jejich restitučního nároku, zaslali žalované předžalobní výzvu a účastnili se veřejných nabídek. Žalovaná tak ztěžuje uspokojení nároku žalobců jakožto oprávněných osob nesprávným určením ceny odňatých a nevydaných pozemků. Znalkyně prof. Ing. Renáta Schneiderová Heralová stanovila ocenění všech odňatých pozemků parc. č. 614 a 615/1 v k. ú. Prosek v Praze, pozemků parc. č. 4673, 4741, 4748, 4261, 4732, 4733, 4734, 4761, 4705, 4706, 4746, 4707, 4011, 4691, 4692, 4670, 4684, 4685, 4686, 4687, 4688, 4689, 4690, 4680, 4681, 4682, 4683, 4675, 4671, 4609, 4611, 4409, 4702, 4762, 4763, 4764, 4012, 4697, 4708, 4709 a 4672 p. k. v k. ú. Smíchov v Praze a pozemků parc. č. 25 a 5 a k. ú. Košíře v Praze. Nejvyšší soud i Ústavní soud ve svých rozhodnutích vyjádřili požadavek, aby při určování povahy odňatých pozemků byl používán flexibilnější přístup zohledňující různá kritéria pro účel restitučních předpisů, kterým je zmírnění křivd způsobených nedemokratickým režimem. Rozsáhlá judikatura, žalované známa, zastává stanovisko, že je třeba posuzovat každý jednotlivý případ zvlášť a neulpívat rigidně jen na vydání územního rozhodnutí jako na podmínce uznání pozemků za stavební. Pro daný případ je územně plánovací dokumentací pro odňaté pozemky Návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro části území Prahy VIII., IX., XVI., XVII., a to severní

Libeň, Stříškov, Prosek, Vysočany, Smíchov, Motoly a Košíře. Data přechodu vlastnictví k odňatým pozemkům na stát vyplývají z vyvlastňovacích titulů, kterými jsou darovací prohlášení z 29. 3. 1960 pro pozemky v k. ú. Prosek a odúmrť – odmítnutí dědictví po Anně Půlkrábkové zákonnými dědici, jak plyne z usnesení Státního notářství pro Prahu 3 z 13. 5. 1965, a to pro pozemky v k. ú. Smíchov a k. ú. Košíře. Podle příslušného regulačního plánu byly odňaté pozemky příp. jejich části určeny k zastavění, a proto ve znaleckém posudku oceněny jako stavební. Ze znaleckého posudku je zřejmé, že restituční nárok žalobce a) činí 4.152.182 Kč, a žalobců b) a c) částku 2.076.091 Kč pro každého. Současný skutečný neuspokojený nárok žalobce a) je 4.022.241,43 Kč a žalobců b) a c) 2.011.120,72 Kč pro každého.

2. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby v plném rozsahu. Potvrdila, že právní předchůdkyni žalobců vznikl nárok na převod náhradních pozemků z vlastnictví státu za odňaté pozemky, žalovaná však nesouhlasí s oceněním těchto nevydaných pozemků, a tudíž s výší tvrzeného restitučního nároku žalobců. Regulační plány státní regulační komise, které použili žalobci, mohly být platnou územně plánovací dokumentací jen do 1. 1. 1959, než nabyl účinnosti zákon o územním plánování č. 84/1958 Sb. Ten v § 17 odst. 1 zrušil ustanovení § 19 zákona 280/1949 Sb., které do té doby upravovalo platnost regulačních a zastavovacích plánů z dřívější doby. Od 1. 6. 1950 se předpokládal vznik nové závazné a platné územně plánovací dokumentace. Žalovaná namítla, že značná část nevydaných pozemků se fakticky zastavovala až v 70. letech 20. století, a je tudíž pravděpodobné, že při zástavbě bylo postupováno podle územně plánovací dokumentace z let 1971 anebo 1976. Existence pouhého směrného územního plánu nedovoluje učinit závěr o stavebním charakteru pozemků, kdy pouhé zařazení pozemků do takového plánu města ke změně druhu pozemků nemohl vést. Podle žalobců nevydané pozemky přešly na stát na základě darovacího prohlášení a jako odúmrť. Nelze dovodit, že by nevydané pozemky měly být už v době jejich přechodu na stát odebrány za účelem výstavby, a s ohledem na historické letecké snímky k roku 1966 je zřejmé, že nevydané pozemky nebyly bezprostředně po jejich odnětí zastavovány. Žalovaná rovněž vytkla znalkyni prof. Ing. Renátě Schneiderové Heralecké, že se nezabývala důvodností aplikace všech srážek podle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky. Žalovaná potvrdila, že žalobci se účastnili veřejných nabídek a v rámci nich došlo téměř k úplnému vypořádání jejich restitučního nároku. Není proto pravdou, že by žalovaná svévolně a liknavě neumožnila žalobcům uspokojovat jejich restituční nároky. Od roku 2012 se žalobci o žádné náhradní pozemky neucházeli ve veřejných nabídkách ani neusilovali o přecenění restitučního nároku. Až v roce 2019 se žalobci zúčastnili veřejných nabídek, z nichž však museli být vyloučeni z důvodu překročení výše svého restitučního nároku. Žalobci přihlašovali svůj nárok v neexistující výši, když k svým přihláškám nedoložili ani předmětný znalecký posudek, neboť nebyl ještě vypracován. Žalovaná nemohla jednat jinak, než přihlášku žalobců do veřejné nabídky zamítnout jako neopodstatněnou. Žalobci před zahájením tohoto řízení neusilovali aktivně o vypořádání jejich restitučního nároku ve výši podle jejich tvrzení a průběžně s žalovanou nespolupracovali, a až do podání žaloby neusilovali řádně o přecenění jejich restitučního nároku. Žalovaná poukázala na to, že k úplnému vypořádání restitučního nároku žalobce a) a JUDr. Boháčové, právní předchůdkyně žalobců b), c), došlo nejpozději v roce 2012, a restituční nárok žalobců tedy musel být nejpozději ke dni 1. 1. 2016 již promlčen. Žalobci se na žalovanou obrátili až výzvou k přecenění restitučního nároku v červenci 2019.

3. Předmět řízení se v průběhu řízení několikrát změnil ohledně požadovaných pozemků. Usnesením z 8. 4. 2020 č. j. 8 C 32/2020-225 byl k samostatnému řízení vyloučen nárok žalobců na nahrazení projevu vůle ohledně pozemků parc. č. 7109 a 7108 v k. ú. Pohořelice

nad Jihlavou, věc byla poté vedena pod sp. zn. 8 C 78/2020 a byla postoupena z důvodu místní nepříslušnosti Okresnímu soudu v Břeclavi. Usnesením z 19. 1. 2021 č. j. 8 C 32/2020-565, které nabylo právní moci 5. 6. 2021, bylo řízení zastaveno ohledně pozemků parc. č. 302/12 a 302/49 v k. ú. Předklášteří a parc. č. 742/4 v k. ú. Šlapanice u Brna. Žalobci v této části vzali žalobu zpět, neboť tyto pozemky byly převedeny do vlastnictví jiných osob.

4. Žalobci následně navrhli rozšíření žaloby o další pozemky. Usnesením z 8. 2. 2021 připustil soud změnu žaloby tak, že žalobci se domáhají nahrazení projevu vůle žalované uzavřít s žalobci a), b), c) dohodu o bezúplatném převodu dalších pozemků, a to parc. č. 715/4 v k. ú. Blažovice a parc. č. 1517 v k. ú. Sentice. Naopak soud stejným usnesením nepřipustil změnu žaloby ohledně pozemků v obci Brno, katastrální území Bystrc a obci Brno, katastrální území Žebětín. Žalobci vzali žalobu zpět ještě ohledně dalších pozemků, a usnesením z 19. 11. 2021 č. j. 8 C 32/2020-953, které nabylo právní moci 8. 12. 2021, bylo řízení zastaveno ohledně pozemků parc. č. 404/1, 404/3 a 404/4 v k. ú. Předklášteří. Soud tedy věcně rozhodoval o třech pozemcích, a to parc. č. 715/4 v k. ú. Blažovice, parc. č. 1517 v k. ú. Sentice a 1656/141 v k. ú. Hrušovany u Brna.

5. Žalobci tvrdí, že jejich právní předchůdci uplatnili v zákonných lhůtách nárok na navrácení nemovitého majetku, o němž bylo rozhodnuto následujícími 21 rozhodnutími:

1) Rozhodnutím Pozemkového úřadu hl. m. Prahy ze dne 12. 3. 1993 sp. zn. PÚ 1322/92 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a) a JUDr. Miroslava Boháčová, nar. 29. 4. 1931, nejsou vlastníky části pozemků č. kat. 614 role a části č. kat. 615/1 role každý k ideální ¼ v k. ú. Prosek v Praze, neboť tyto pozemky nelze vydat podle § 11 odstavec 1 písmeno c) zákona o půdě a oprávněným osobám bude poskytnut náhradní pozemek, anebo finanční náhrada. Původní spoluvlastnicí ideální ½ těchto pozemků byla Anna Pulkrábková a pozemky přešly na stát na základě darovacího prohlášení z 29. 3. 1960 č. j. FIN-561/60, které učinili právní nástupci.

2) Rozhodnutím Pozemkového úřadu hl. m. Prahy ze dne 1. 8. 1997 sp. zn. PÚ 1708/07 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a), právní předchůdkyně žalobců b), c) JUDr. Miroslava Boháčová a dalších 16 navrhovatelů nejsou podílovými spoluvlastníky pozemku parc. č. 4673/6 ostatní plochy, tedy částí původních pozemků č. kat 4673 role a č. kat. 4741 role v k. ú. Smíchv v Praze. K přechodu vlastnictví těchto nemovitostí na stát došlo m. j. z vlastnictví Anny Pulkrábkové, zemřelé 9. 12. 1963, odmítnutím dědictví zákonných dědiců, jak vyplývá z usnesení Státního notářství pro Prahu 3 z 13. 5. 1965 č. j. 3 D 79/64. Tento nárok uplatnili žalobce a) a JUDr. Miroslava Boháčová, u nich jsou splněny předpoklady podle § 6 odstavec 1 písmeno l) zákona o půdě, přičemž žalobce a) i JUDr. Miroslava Boháčová jsou oprávněnými osobami po Anně Pulkrábkové každý k ideální 1/18.

3) Rozhodnutím Pozemkového úřadu hl. m. Prahy ze dne 9. 9. 1997 sp. zn. PÚ 1940/97 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a), právní předchůdkyně žalobců b), c) JUDr. Miroslava Boháčová a dalších 16 navrhovatelů nejsou podílovými spoluvlastníky části pozemku č. kat. 4748 role sloučené do parc. č. 4748/2 a části pozemku č. kat. 4748 role sloučené do parc. č. 4748/3 v k. ú. Smíchov v Praze. Mezi původní spoluvlastníky pozemků náležela i Anna Pulkrábková k ideální 1/9 a žalobce a) a JUDr. Miroslava Boháčová jsou tak oprávněnými osobami po Anně Pulkrábkové každý k ideální 1/18.

4) Rozhodnutím Pozemkového úřadu hl. m. Prahy ze dne 16. 4. 1999 sp. zn. PÚ 920/99 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a), JUDr. Miroslava Boháčová a dalších 16 navrhovatelů

nejsou podílovými spoluvlastníky části původního pozemku č. kat. 4261 role v k. ú. Smíchov v Praze.

5) Rozhodnutím Pozemkového úřadu Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 27. 2. 2001 č. j. PÚ 580/01 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a), JUDr. Miroslava Boháčová a další navrhovatelé nejsou vlastníky zbytku parc. č. 4732 pastviny, zbytku parc. č. 4733 louky, zbytku parc. č. 4734 pastviny a zbytku parc. č. 4761 role v k. ú. Smíchov v Praze.

6) Rozhodnutím Pozemkového úřadu Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 28. 2. 2001 č. j. PÚ 607/01 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a), JUDr. Miroslava Boháčová a další oprávněné osoby nejsou vlastníky zbytku parc. č. 4705 role a zbytku parc. č. 4706 role v k. ú. Smíchov v Praze.

7) Rozhodnutím Pozemkového úřadu Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 28. 2. 2001 č. j. PÚ 608/01 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a) a JUDr. Miroslava Boháčová a další oprávněné osoby nejsou vlastníky zbytku parc. č. 4746 role a zbytku parc č. 4748 role v k. ú. Smíchov v Praze.

8) Rozhodnutím Pozemkového úřadu Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 29. 10. 2001 č. j. PÚ 3000/01 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a) a JUDr. Miroslava Boháčová a další oprávněné osoby nejsou vlastníky zbytku parc. č. 4707 role v k. ú. Smíchov v Praze.

9) Rozhodnutím Pozemkového úřadu Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 23. 11. 2001 č. j. PÚ 3226/01 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a) a JUDr. Miroslava Boháčová a další oprávněné osoby nejsou vlastníky zbytku parc. č. 25 louky v k. ú. Košíře v Praze a zbytku parc. č. 4011 pastviny, zbytku parc. č. 4691 role a zbytku parc. č. 4692 role v k. ú. Smíchov v Praze.

10) Rozhodnutím Pozemkového úřadu Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 7. 3. 2002 č. j. PÚ 718/02 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a) a JUDr. Miroslava Boháčová a další oprávněné osoby nejsou vlastníky části parc. č. 4670 role, dosud vedené v katastru nemovitostí jako parc. č. 4670/3 v k. ú. Smíchov v Praze.

11) Rozhodnutím Ministerstva zemědělství pozemkového úřadu Praha ze dne 29. 4. 2003 č. j. PÚ 1519/03 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a) a JUDr. Miroslava Boháčová a další oprávněné osoby nejsou vlastníky části parcel č. 4684, 4685, 4686, 4687, 4688, 4689 a 4690 role vedených v katastru nemovitostí jako parcely č. 4688/2, 4688/3, 4688/4, 4689/2, 4690/2, 4690/3, 4688/7, 4689/4, 4690/4, 4689/3 a část 4816/2 v k. ú. Smíchov v Praze.

12) Rozhodnutím Ministerstva zemědělství pozemkového úřadu Praha ze dne 20. 5. 2003 č. j. PÚ 1701/03 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a) a JUDr. Miroslava Boháčová a další oprávněné osoby nejsou vlastníky části parcel č. 4680, 4681, 4682, 4683, 4684, 4685, 4686 a 4687 role, vedených v katastru nemovitostí jako parcely č. 4679/9, 4680/2, 4680/3, 4680/4, 4680/5, 4681/2, 4681/3, 4681/4, 4681/5, 4681/6, 4682/2, 4683/2, 4683/4, 4684/2, 4683/5, 4684/1, 4684/3, 4684/7, 4685/2, 4685/6, 4685/3, 4686/2, 4685/5, 4686/6, 4686/3 a 4686/5 v k. ú. Smíchov v Praze.

13) Rozhodnutím Ministerstva zemědělství pozemkového úřadu Praha ze dne 30. 3. 2004 č. j. PÚ 734/04 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a), JUDr. Miroslava Boháčová a další oprávněné osoby nejsou vlastníky zbytku parc. č. 4675 role v k. ú. Smíchov v Praze.

14) Rozhodnutím Ministerstva zemědělství pozemkového úřadu Praha ze dne 30. 11. 2004 č. j. PÚ 2563/04 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a) a JUDr. Miroslava Boháčová a další oprávněné osoby nejsou vlastníky zbytku parc. č. 4670 a 4671 v k. ú. Smíchov v Praze.

15) Rozhodnutím Ministerstva zemědělství pozemkového úřadu Praha ze dne 12. 5. 2005 č. j. PÚ 1365/05 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a), JUDr. Miroslava Boháčová a další oprávněné osoby nejsou vlastníky parc. č. 4609 pastviny a parc. č. 4611 ulice v k. ú. Smíchov v Praze.

16) Rozhodnutím Ministerstva zemědělství pozemkového úřadu Praha ze dne 26. 10. 2005 č. j. PÚ 2549/05 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a), JUDr. Miroslava Boháčová a další oprávněné osoby nejsou vlastníky parc. č. 4409 zastavěné plochy s bývalým domem č. p. 119 v katastrálním území Smíchov v Praze.

17) Rozhodnutím Ministerstva zemědělství pozemkového úřadu Praha ze dne 16. 11. 2005 č. j. PÚ 3330/05 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a), JUDr. Miroslava Boháčová a další oprávněné osoby nejsou vlastníky pozemků parc. č. 4702, 4762, 4763, 4764 a zbytku parc. č. 4012 v k. ú. Smíchov v Praze.

18) Rozhodnutím Ministerstva zemědělství pozemkového úřadu Praha ze dne 20. 3. 2006 č. j. PÚ 992/06 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a), JUDr. Miroslava Boháčová a další oprávněné osoby nejsou vlastníky původního pozemku parc. č. 5 pastvina vedeného v katastru nemovitostí jako parc. č. 5/1 a 5/2 v k. ú. Košíře v Praze.

19) Rozhodnutím Ministerstva zemědělství pozemkového úřadu Praha ze dne 31. 5. 2006 č. j. PÚ 1805/06 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a), JUDr. Miroslava Boháčová a další oprávněné osoby nejsou vlastníky původního pozemku parc. č. 4697 role vedeného v katastru nemovitostí jako parc. č. 4697/1 – 4 v k. ú. Smíchov v Praze.

20) Rozhodnutím Ministerstva zemědělství pozemkového úřadu Praha ze dne 18. 10. 2007 č. j. PÚ 2440/07 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a), JUDr. Miroslava Boháčová a další oprávněné osoby nejsou vlastníky původních pozemků podle pozemkové knihy parc. č. 4708 s domem č. p. 2454, parc. č. 4709 a zbytku parc. č. 4261, vedených v katastru nemovitostí jako parc. č. 4708, 4709/1, 4709/2, 4261/159 a 4261/161 v k. ú. Smíchov v Praze.

21) Rozhodnutím Ministerstva zemědělství pozemkového úřadu Praha ze dne 9. 12. 2009 č. j. PÚ 1107/92/3 bylo rozhodnuto tak, že žalobce a), JUDr. Miroslava Boháčová a další oprávněné osoby nejsou vlastníky původního pozemku parc. č. 4672 role vedeného v katastru nemovitostí jako parc. č. 4672/4, 4672/6, 4672/5 a 4673/3 v k. ú. Smíchov v Praze.

6. V odůvodněních těchto rozhodnutí je uvedeno, že Anna Půlkrábková byla spoluvlastnicí těchto pozemků k ideální 1/9, a k přechodu vlastnictví na stát došlo odmítnutím dědictví zákonných dědiců po Anně Půlkrábkové, jak vyplývá z usnesení Státního notářství pro Prahu 3 z 13. 5. 1965 č. j. 3 D 79/64. Vzhledem k tomu, že nebylo možné výše uvedené pozemky oprávněným osobám vydat, mají tyto osoby právo na poskytnutí jiných náhradních pozemků nebo na finanční náhradu.

7. O dědictví po oprávněné osobě JUDr. Miroslavě Boháčové bylo rozhodnuto usnesením Okresního soudu Praha – západ ze dne 16. 2. 2015 č. j. 20 D 721/2014-520, které

nabylo právní moci dne 16. 2. 2015. Dědictví po zůstavitelce nabyli rovným dílem vnuk Radim Boháč, tedy žalobce b), a vnučka Terezie Boháčová, tedy žalobkyně c). Podle oddacího listu žalobkyně c) uzavřela dne 9. 8. 2018 manželství a její příjmení je nyní Ratajová.

8. Ohledně přechodu odňatých pozemků na stát zjistil soud z následně uvedených listin tyto skutečnosti. Josef Schmidt a Miroslava Pulkrábková, rozena Schmidtová, učinili v Praze dne 31. 3. 1960 prohlášení o tom, že jsou rovnodílnými spoluvlastníky nemovitostí zapsaných ve vložkách č. 60, 71 a 614 pozemkové knihy katastrálního území Prosek, do nichž m. j. náleží pozemky č. kat. 614 a 615/1, a že tyto pozemky dobrovolně a bezúplatně postupují Československému státu se vším příslušenstvím. Stát tyto pozemky přejímá do svého vlastnictví. Toto prohlášení bylo schváleno a nabídka daru byla přijata Finančním odborem rady Obvodního národního výbore v Praze 3 pod číslem Fin-562/60. Ohledně pozemků v k.ú. Smíchov a k. ú. Košíře v Praze bylo rozhodnuto usnesením Státního notářství pro Prahu 3 z 13. 5. 1965 č. j. 3 D 79/64-26, které nabylo právní moci tentýž den tak, že státní notářství vydává majetek zůstavitelky Anny Půlkrábkové zemřelé 9. 12. 1963, jako odúmrť Československému státu – Obvodnímu národnímu výboru v Praze 3. Jednalo se o podíl ideální 1/9 pozemků parc. č. 25 a parc. č. 5 a parc. č. 6 v k. ú. Košíře v Praze a shora uvedené pozemky v k. ú. Smíchov v Praze. Z odůvodnění se podává, že zůstavitelka nezanechala závěti a všichni zákonní dědicové dědictví odmítli, proto dědictví připadá státu jako odúmrť.

9. Na zmíněné rozhodnutí navazuje čestné prohlášení žalobce a) a JUDr. Miroslavy Boháčové z 26. 3. 1997, podle něhož dědicové po Anně Půlkrábkové odmítli dědictví nejen proto, že neměli peníze na zaplacení vysokých dědických daní, ale hlavně ze strachu, že s ohledem na nepřátelský režim přijde rodina i o ta pracovní místa, která zastávala. Syn Anny Pulkrábkové, JUDr. Rudolf Pulkrábek, byl pro své postoje vůči komunismu a pro buržoazní původ velmi diskriminován, skončil na nekvalifikovaném místě z postu ředitele spořitelny, a měl nepatrný důchod necelých 900 Kčs. Jeho manželka nemohla vykonávat ze zdravotních důvodů manuální zaměstnání, a jinam ji nevzali. Rodina přišla při měnové reformě o úspory a žila téměř na hranici bídy. Dcera Anny Pulkrábkové Anna Jehličková byla také pronásledována, živila se příležitostným zaměstnáním a dostala důchod pouze 400 Kčs, a zbylá rodina ji musela podporovat. Rovněž další rodinní příslušníci byli pronásledováni, mohli vykonávat pouze jednoduchá pracovní povolání. Celá rodina byla ve finanční, existenční i politické tísni, a proto jim nezbylo ničeho jiného, než dědictví po Anně Pulkrábkové odmítnout.

10. Žalobci, resp. žalobce a) a JUDr. Miroslava Boháčová, se účastnili veřejných nabídek náhradních pozemků, které vyhlašovala žalovaná. Od roku 2006 do roku 2012 se přihlásili celkem 6x a snažili se získat za svůj restituční nárok náhradní pozemky. Z jejich žádostí zjistil soud tyto skutečnosti. Dne 16. 11. 2006 požádal žalobce a) a JUDr. Miroslava Boháčová o pozemky v k. ú. Alberovice, obec Loket, k. ú. Líšno, obec Bystřice a k. ú. Nespeky, s kladným výsledkem pouze ohledně 5 pozemků v k. ú. Líšno a 13 pozemků v k. ú. Alberovice. Dne 20. 7. 2006 byla podána žádost o pozemky v k. ú. Dunávice, obec Netvořice, k. ú. Rudoltice u Vrchotových Janovic, k. ú. Křivosoudov a k. ú. Benešov u Prahy, s kladným výsledkem pouze u pozemků v k. ú. Dunávice. Dne 17. 9. 2007 stejné osoby podaly žádost o pozemky v k. ú. Obecnice, k. ú. Příbram a k. ú. Sádek, s kladným výsledkem u jednoho pozemku v k. ú. Obecnice a jednoho pozemku v k. ú. Příbram. Dne 25. 6. 2009 byla podána žádost o pozemky v k. ú. Podlesí nad Litavkou, avšak se záporným výsledkem. Dne 24. 8. 2012 požádala stejné oprávněné osoby o pozemky v k. ú. Dunávice obec Netvořice a v k. ú. Netvořice, s kladným výsledkem. V tomtéž roce požádaly stejné oprávněné osoby o pozemky

v k. ú. Hlubyně, k. ú. Příbram, k. ú. Svaté Pole, k. ú. Loděnice u Berouna a k. ú. Pičín, a to s kladným výsledkem, pouze jeden pozemek v k. ú. Loděnice u Berouna vydán nebyl.

11. Žalovaná v listině přehled nároku a plnění nároku oprávněné osoby § 11 určila pro žalobce a) a pro JUDr. Miroslavu Boháčovou ocenění jejich nároku na částku 129.940,57 Kč pro každého ke dni 4. 3. a 13. 3. 2019.

12. Žalobci si nechali vypracovat znalecký posudek na ocenění nevydaných pozemků od prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. V jejím znaleckém posudku č. 528/23/2019 ze dne 20. 9. 2019 určila znalkyně podle § 14 vyhlášky 182/1988 Sb. cenu ke dni 24. 6. 1991 u všech nevydaných pozemků zvlášť za nevydanou stavební výměru a zvlášť za nevydanou nestavební výměru. Jedná se o pozemky pod parcelními čísly p. k. 614 a 615/1 v k. ú. Prosek, parc. č. 25 a 5 v k. ú. Košíře a následující pozemky v k. ú. Smíchov v Praze: 4673, 4741, 4748, 4261, 4732, 4733, 4734, 4761, 4705, 4706, 4746, 4707, 4011, 4691, 4692, 4670, 4684, 4685, 4686, 4687, 4688, 4689, 4690, 4680, 4681, 4682, 4683, 4675, 4671, 4609, 4611, 4409, 4702, 4762, 4763, 4764, 4012, 4697, 4708, 4709 a 4672. Znalkyně stanovila cenu za nevydanou stavební výměru těchto pozemků na 41.729.250 Kčs, cenu za nevydanou nestavební výměru 18.078 Kč a celkem cenu 41.747.328 Kčs. Pro žalobce a) vyčíslila znalkyně jeho podíl ¼ u obou pozemků v k. ú. Prosek a podíl 1/18 u všech zbývajících pozemků na celkem 4.152.182 Kčs. Nárok v téže částce měla i JUDr. Miroslava Boháčová, a její právní nástupci, žalobci b), c) mají každý vyčíslený nárok částkou 2.076.091 Kčs. Ze znaleckého posudku soud zjistil, že ke dni 31. 3. 1960, tedy ke dni darování pozemků v k. ú. Prosek státu, a ke dni 9. 12. 1963, tedy ke dni smrti Anny Půlkrábkové a přechodu ostatních pozemků na stát z důvodu odúmrtí, byla v předmětných územích platná územně plánovací dokumentace, a to Návrhy přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro části území Prahy. Jednalo se o území Prahy VIII. severní Libeň a Stříškov s přilehlým územím Prahy IX. Prosek a Vysočany, dále pro část území Prahy XVI. Smíchov, pro část území Prahy XVI. Smíchov a Prahy XVII. Motoly a pro část území Prahy XVII. Košíře. Regulační plány státní regulační komise byly vydávány ve 30. letech minulého století podle zákona č. 88/1920 Sb. a platily až do 60. let 20. století, kdy postupně byly nahrazovány územně plánovací dokumentací podle zákona 84/1958 Sb. o územním plánování. Do doby jejich nahrazení byly tyto regulační plány plně využívány v územních řízeních. V katastrálních územích Prosek, Smíchov a Košíře nebyla pro roky 1960 a 1963 dohledána žádná jiná platná územně plánovací dokumentace než následující. Pro k. ú. Prosek je to Návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro části území Prahy VIII. severní Libeň a Stříškov s přilehlým územím Prahy IX. Prosek a Vysočany SRK000287, který byl potvrzen Ministerstvem veřejných prací dne 29. 7. 1933 a znovu potvrzen dne 4. 12. 1936. Pro k. ú. Smíchov jde o Návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XVI. Smíchov SRK000502 potvrzený Ministerstvem veřejných prací dne 17. 3. 1933, a Návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XVI. Smíchov a Prahy XVII. Motoly SRK000501 potvrzený Ministerstvem veřejných prací dne 17. 3. 1933. Pro k. ú. Košíře jde o Návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XVII. Košíře SRK000557 potvrzený Ministerstvem veřejných prací dne 24. 11. 1939. Znalkyně uvedla i původní výměry jednotlivých odňatých pozemků. Částkou 250 Kčs za 1 m2 byly oceněny parcely, které podle regulačních a zastavovacích plánů spadaly do funkčních ploch určených pro zástavbu. Jednalo se o funkční plochy určené k zastavění souvislou obytnou zástavbou a komunikacemi nebo sportovištěm, a znalkyně čerpala ze zákresů jednotlivých parcel do jednotlivých regulačních a zastavovacích plánů. Pro tento účel si znalkyně přibrala odbornou konzultantku, autorizovanou architektku Ing. arch. Janu Strachotovou a všechny tyto zákresy jsou obsaženy ve znaleckém posudku. Znalkyně neshledala důvody pro aplikaci srážek podle

přílohy č. 7 vyhlášky 182/1988 Sb. Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy vyjmenoval veškeré dosud schválené územní plány, a na prvním místě jako nejstarší je směrný územní plán hlavního města Prahy 1964 schválený dne 22. 4. 1964 usnesením vlády ČSR č. 223. Následující územní plány jsou pozdějšího data, a to revize směrného územního plánu 1971, směrný územní plán 1976, a další.

13. Žalovaná nechala zpracovat oponentní znalecký posudek č. 669/2020 z 16. 12. 2020 znalcem Ing. Pavlem Pelcem. Podle tohoto znalce došlo v posudku prof. Ing. Schneiderové Heralové k opomenutí existence směrného územního plánu z roku 1948, podrobného územního plánu Proseku z roku 1962. Znalec určil administrativní cenu oceňovaných pozemků k letům 1960 a 1963 částkou 9.093.682,30 Kčs, z toho u pozemků stavebních 8.657.815 Kčs a u ostatních pozemků 435.867,30 Kčs. Restituční nárok žalobců tak činí celkem 2.196.604 Kčs, z toho na žalobce a) připadá 1.098.302 Kčs a na žalobce b) a c) 549.151 Kčs na každého.

14. Znalkyně prof. Ing. Renáta Schneiderová Heralová se k posudku Ing. Pelce vyjádřila a namítla, že Ing. Pelc nezohlednil, že podle § 14 odstavec 1 vyhlášky 182/1988 ve spojení s § 6 vyhlášky 85/1976 je pozemkem určeným pro výstavbu pozemek určený územním plánem k zastavění. Není možné při určení charakteru odňatých pozemků vycházet ze směrného územního plánu z roku 1948, neboť tento nebyl schválen a sama žalovaná sdělila, že z tohoto pozemku nemůže vycházet. Znalkyně naopak vycházela z regulačních plánů, které byly řádně Ministerstvem schváleny. Znalkyně vyloučila rovněž aplikaci srážek podle přílohy č. 7 citované vyhlášky, a to pro stavební nesrostlost, za přístup pro nezpevněné komunikaci, za nemožnost napojení na veřejnou kanalizaci a vodovod, za nepříznivou docházkovou vzdálenost, za svažitý pozemek a ztížené základové podmínky. Tato znalkyně byla vyslechnuta Okresním soudem v Rychnově nad Kněžnou u jednání dne 13. 10. 2010 ve věci sp. zn. 12 C 33/2020, v níž vystupují totožní účastníci řízení na obou stranách sporu. Znalkyně poukázala na to, že směrný územní plán hlavního města Prahy byl schválen až 22. 4. 1964, a do té doby byly využívány zmíněné regulační plány, z nichž vycházela a použila výřezy z těchto regulačních plánů a letecké snímky. Použila také dokument z archivu územního rozhodnutí z roku 1959, kde se též odkazuje na regulační plán a povědomost o tom má i z jiného posuzování. Znalkyně se dále vyjádřila k aplikaci srážek. Zodpověděla veškeré dotazy žalované.

15. Žalobci si znovu podali žádosti o převod zemědělského pozemku podle § 11a zákona o půdě z vlastnictví státu, jak vyplývá z žádostí všech tří žalobců ze dne 2. 7. 2019. Jednalo se o přihlášení do veřejné nabídky pozemků, a to ohledně pozemků v k. ú. Mimoň, k. ú. Kravaře v Čechách a k. ú. Šumice. Žalovaná přípisy z 12. 7. 2019 sdělila žalobcům následující. Žalobci a) bylo sděleno, že správce nároku Pozemkový úřad pro hlavní město Prahu nepotvrdil blokaci restitučního nároku ve výši vyhlášené ceny pozemku parc. č. 4648/1 v k. ú. Mimoň s tím, že restituční nárok je nižší než vyhlášená cena pozemku, a přihláška žalobce a) se proto stala neplatnou a nelze s ním uzavřít smlouvu o převodu pozemku. Žalobci b) žalovaná sdělila, že správce nároku nepotvrdil blokaci restitučního nároku na parc. č. 1908 v k. ú. Kravaře v Čechách, neboť neeviduje žalobce b) jako oprávněnou osobu s nárokem na náhradu u rozhodnutí uvedených v žádosti. Proto se přihláška stala neplatnou. Obdobnou odpověď žalovaná zaslala žalobkyni c) ohledně žádosti o pozemek parc. č. 3812 v k. ú. Šumice s tím, že původní oprávněná osoba JUDr. Miroslava Boháčová nedisponuje restitučními nároky, a nároky z rozhodnutí jsou již vypořádány.

16. Žalobci vedli s žalovanou korespondenci, z níž soud zjistil tyto skutečnosti. Dopisem z 11. 11. 2019 žalobci požádali o sdělení, k jakému funkčnímu využití byly určeny všechny odňaté pozemky v k. ú. Prosek, Smíchov a Košíře v Praze k datům 29. 3. 1960 a 9. 12. 1963. Žalovaná odpověděla dne 13. 12. 2019 tak, že žádost žalobců o přehodnocení nároku na náhradu za nevydané pozemky není dostatečně doložena. Žalobci dopisem ze 4. 2. 2020 se vyjádřili k posouzení přecenění ze strany žalovaného a poukázali na přehled schválených územních plánů hlavního města Prahy, který byl sdělen Institutem plánování a rozvoje hl. m. Prahy, a na judikaturu soudů.

17. Ohledně využívání výše uvedených plánů Státní regulační komise žalobci předložili územní rozhodnutí odboru výstavby města a vodního hospodářství Rady Národního výboru hlavního města Prahy ze dne 24. 8. 1959 č. j. Výst./11-14734/1959. V něm je uvedeno, že podkladem pro územní rozhodnutí m. j. byl přehledný upravovací plán bývalé státní regulační komise z roku 1938, podle něhož je území rozestavěno, a kterým se nahrazuje podobný územní plán podle zákona č. 84/1959 Sb. Podkladem pro zastavovací plán je přehledný upravovací plán území z roku 1938. Z odůvodnění se podává, že území bylo rozestavěno v předválečných letech podle plánů bývalé státní regulační komise z roku 1938 a z tohoto důvodu byl tento plán vzat za podklad k další výstavbě a dispozice tohoto plánu zůstává nezměněna.

18. Ohledně žalobci požadovaného pozemku parc. č. 715/4 v k. ú. Blažovice žalovaná neuvedla žádné překážky, které by bránily převodu tohoto pozemku na žalobce. U pozemků parc. č. 1517 v k. ú. Sentice a parc. č. 1656/141 v k. ú. Hrušovany však byla situace odlišná, žalovaná uvedla, že tyto pozemky nejsou způsobilé pro převod ve prospěch žalobců z důvodu řady překážek. Žalobci poté, co se seznámili s povahou těchto překážek, ve snaze vyhovět žalované, nechali vypracovat geometrické plány na oddělení částí obou těchto pozemků, přičemž na tyto části se již žádné překážky pro převod pozemků na žalobce nevyskytují.

19. Soud výpisy z katastru nemovitostí ověřil označení všech tří požadovaných pozemků. Pozemek parc. č. 715/4 – orná půda o výměře 9984 m2 je zapsán na listu vlastnictví č. 10002 pro obec a katastrální území Blažovice u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj pracoviště Brno – venkov. Jeho vlastníkem je žalovaná Česká republika a příslušnost hospodařit s tímto majetkem státu má Státní pozemkový úřad Praha. Pozemek parc. č. 1517 – orná půda o výměře 4293 m2 je zapsán na listu vlastnictví č. 10002 pro obec a k. ú. Sentice u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj pracoviště Brno – venkov, jeho vlastníkem je žalovaná a příslušnost hospodařit s tímto pozemkem má rovněž Státní pozemkový úřad. Třetí pozemek parc. č. 1656/141 – orná půda o výměře 33 851 m2 je zapsán na listu vlastnictví č. 10002 pro obec a k. ú. Hrušovany u Brna u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj pracoviště Brno – venkov, jeho vlastníkem je žalovaná a příslušnost hospodařit s tímto pozemkem má Státní pozemkový úřad.

20. Geometrickým plánem vypracovaným společností G.K.S., s. r. o. č. 728-71/2021, který ověřil Ing. Vladislav Nimráček dne 29. 7. 2021 pod č. 71/2021 a byl odsouhlasen Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj pracoviště Brno – venkov, byla z pozemku parc. č. 1517 v k. ú. Sentice oddělena část označená č. 1517/1 o výměře 3405 m2.

21. Geometrickým plánem vypracovaným společností G.K.S., s. r. o. č. 1749-28/2021, ověřeném Ing. Vladislavem Nimráčkem dne 3. 1. 2022 pod č. 28/2021 a odsouhlaseném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj pracoviště Brno – venkov byla z pozemku parc.

č. 1656/141 v k. ú. Hrušovany u Brna oddělena část označená číslem 1656/183 o výměře 17 562 m2.

22. Žalobci proto požadovali převést do svého vlastnictví toliko tyto oddělené části zmíněných dvou pozemků. Změna žaloby byla připuštěna usnesením ze dne 26. 1. 2022.

23. Ohledně zmíněných oddělených částí z dvou pozemků v k. ú. Sentice a Hrušovany u Brna žalovaná již neměla žádných námitek k převodu těchto částí pozemků na žalobce, když podle žalované již žádné překážky převoditelnosti u těchto oddělených částí pozemků se nevyskytují.

24. Cenu tří pozemků požadovaných žalobci, resp. oddělených částí u dvou z nich, zjistil soud z následně uvedených znaleckých posudků. Znaleckým posudkem č. 1273/02/2021 ze dne 6. 3. 2021 znalec Ing. Jiří Holuša určil na zadání žalované cenu pozemku parc. č. 715/4 v k. ú. Blažovice na 107.328 Kč. Cenu pozemku parc. č. 1517 v k. ú. Sentice určil znalec částkou 50.548,70 Kč, z toho cenu zemědělské části pozemku o výměře 4293 m2 určil na 38.848,70 Kč a cenu zastavitelné části pozemku o výměře 650 m2 určil na 11.700 Kč. Účastníci tyto ceny pozemků v k. ú. Blažovice i k. ú. Sentice odsouhlasili, a na základě závěrů tohoto znaleckého posudku se shodli také na ocenění oddělené části pozemku parc. č. 1517 v k. ú. Sentice, označené jako parc. č. 1517/1, a to na částce 36.206,90 Kč.

25. Dne 12. 1. 2022 byl vypracován znalecký posudek č. 319/1/2022 znalcem Ing. Štěpánem Štarhou, MBA na zadání žalované. Znalec určil cenu oddělené části pozemku parc. č. 1656/141 v k. ú. Hrušovany u Brna označenou č. 1656/183 na částku 133.472 Kč.

26. Cena všech tří žalobci nárokovaných pozemků, resp. jejich oddělených částí, tak činí 277.006,90 Kč, přičemž na všech těchto cenách se účastníci shodli. Rozdělení pozemku parc. 1517 v k.ú. Sentice bylo schváleno Městským úřadem Tišnov, odborem stavebního úřadu dne 17. 6. 2021 pod č.j. MÚTI 25472/2021.

27. Žalobci označili několik dalších rozhodnutí různých soudů v obdobných věcech s tím, že podepsaný soud by měl postupovat obdobně a stejným způsobem posoudit právně významné skutečnosti i v tomto případě. Okresní soud v Berouně rozsudkem z 3. 11. 2020 č.j. 18 C 13/2020-476 rozhodl ve věci žalobkyně Kateřiny Princové proti žalované České republice tak, že nahradil projev vůle žalované uzavřít s žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu pozemku parc. č. 223/10 v k.ú. Počaply. Jedná se o oprávněnou osobu, jejíž nárok vychází ze stejných rozhodnutí Pozemkového úřadu Praha, jako v tomto případě. Soud vycházel z posudku téže znalkyně prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D, který posoudil jako zcela správný. Soud rovněž shledal ocenění nároku oprávněné osoby podle tohoto posudku za správné a na straně žalované zjistil svévoli a liknavost. Tento rozsudek byl potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Praze z 28. 4. 2021 č.j. 21 Co 39/2021-683 a dovolání žalované proti rozsudku Krajského soudu v Praze bylo odmítnuto usnesením Nejvyššího soudu ČR z 19. 10. 2021 č.j. 28 Cdo 2505/2021-801. Okresní soud v Kolíně rozsudkem z 1. 2. 2021 č.j. 20 C 27/2020-317 rozhodoval o žalobě žalobkyně Kateřiny Princové proti žalované České republice a nahradil projev vůle žalované uzavřít s žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu pozemků v katastrálním území Libenice, Český Brod, Dolní Chvaliny, Sendražice u Kolína, Libenice, Ovčáry u Kolína a v k.ú. Štolmíř, obec Český Brod. Soud se zcela ztotožnil se znaleckým posudkem prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. a shledal na straně žalované liknavost a svévoli ve vyřizování restitučního nároku Kateřiny Princové, který je odvozen od stejných rozhodnutí Pozemkového úřadu Praha jako v této věci.

Rozsudek byl potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Praze z 8. 7. 2021 č. j. 19 Co 97/2021-376, a dovolání žalované bylo odmítnuto usnesením Nejvyššího soudu ČR z 9. 11. 2021 č. j. 28 Cdo 2957/2021-422. Nejvyšší soud výslovně uvedl, že hodnotící závěry odvolacího soudu o liknavém a svévolném postupu žalované při uspokojování restitučního nároku žalobkyně odpovídají zjištěným okolnostem, že v rozsahu restitučního nároku se žalobkyně či její právní předchůdci až do roku 2012 účastnili veřejných nabídek náhradních pozemků a později žalobkyně sama aktivně usilovala o přecenění svého restitučního nároku, k čemuž opatřila i potřebné podklady, včetně znaleckého posudku, avšak žalovaná jejímu požadavku nevyhověla. Žalovaná tím výrazně ztížila uspokojení restitučního nároku formou účasti žalobkyně ve veřejných nabídkách. Restituční nárok tak vzdor aktivitě žalobkyně a jejich právních předchůdců zůstává neuspokojen po dobu 30 roků.

28. Okresní soud v Mladé Boleslavi rozsudkem z 26. 11. 2020 č.j. 20 C 99/2020-874 rozhodoval ve věci žalobkyně Kateřiny Princové proti žalované České republice a vyhověl žalobě, a k odvolání žalované Krajský soud v Praze rozsudkem z 8. 4. 2021 č.j. 27 Co 27/2021-1093 rozsudek soudu prvního stupně částečně potvrdil, částečně zamítl a částečně zrušil. Z odůvodnění se podává, že odvolací soud shledal liknavost a svévoli v postupu žalované při vyřizování restitučního nároku Kateřiny Princové a ztotožnil se se závěry znaleckého posudku prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D.

29. Okresní soud v Mladé Boleslavi rozsudkem z 18. 6. 2020 č.j. 8 C 232/2019-378 rozhodoval ve věci žalobce Jana Patery proti žalované České republice, shledal liknavost a svévoli v postupu žalované při uspokojování restitučního nároku žalobce a vycházel rovněž ze znaleckého posudku stejné znalkyně prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D., který shledal správným a dostatečným pro ocenění odňatých pozemků. Žalobě bylo vyhověno ohledně převodu pozemků v k.ú. Dolní Bouzov. K odvolání žalované Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 2. 12. 2020 č.j. 26 Co 199/2020-427 rozsudek soudu prvního stupně potvrdil a zcela se ztotožnil s jeho závěry i právním hodnocením. Dovolání žalované bylo odmítnuto usnesením Nejvyššího soudu ČR z 28. 4. 2021 č.j. 28 Cdo 979/2021-465.

30. Stejní žalobci a), b), c) vedli proti žalované řízení u Okresního soudu Rychnov nad Kněžnou a rozsudkem z 16. 2. 2021 č.j. 12 C 33/2018-628 bylo žalobě žalobců vyhověno a soud nahradil projev vůle žalované uzavřít s žalobci smlouvu o převodu pozemků v k.ú. Lupenice parc. č. 3021 a parc. č. 32/5, přičemž vydáním těchto pozemků byl uspokojen nárok žalobců ve výši 86.504,20 Kč, a to žalobce a) v rozsahu ideální ½ a u žalobců b) a c) v rozsahu ideální ¼ pro každého. Soud vycházel z toho, že žalobci a), b), c) jsou oprávněnými osobami podle stejných rozhodnutí Pozemkového úřadu Praha jako v tomto řízení 8 C 32/2020 u podepsaného soudu, znalecký posudek prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. shledal správným a vycházel z něj při ocenění restitučního nároku žalobců. Shledal rovněž na straně žalované liknavost a svévoli v uspokojování restitučního nároku žalobců a), b), c). K odvolání žalované byl rozsudek potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové z 14. 10. 2021 č.j. 25 Co 107/2021-962, když odvolací soud se zcela ztotožnil se závěry i právním hodnocením soudu prvního stupně.

31. Ze zjištěných skutečností učinil soud tento závěr o skutkovém stavu. Žalobce a) a právní předchůdkyně žalobců b) a c) uplatnili v letech 1992 a 1993 u Pozemkového úřadu v Praze nárok na navrácení nemovitých věcí, a shora uvedenými 21 rozhodnutími Pozemkového úřadu v Praze bylo rozhodnuto tak, že žalobce a) a JUDr. Miroslava Boháčová nejsou, spolu s dalšími oprávněnými osobami, vlastníky shora uvedených pozemků nacházejících se v městě Praze v katastrálních územích Prosek, Smíchov a Košíře. V

rozhodnutích bylo konstatováno, že oprávněné osoby mají právo na pozemky náhradní, případně na náhradu v penězích. Restituční nárok žalobců byl stanoven žalovanou ve výši 129.940,57 Kč pro žalobce a) a ve stejné výši pro právní předchůdkyni žalobců b) a c) JUDr. Miroslavu Boháčovou. Žalobce a) a JUDr. Miroslava Boháčová se v letech 2006 až 2012 přihlásili celkem 6× do veřejných nabídek náhradních pozemků vyhlašovaných žalovanou, částečně byli úspěšní, částečně nikoliv, a následně podle žalované už žádné restituční nároky neměli, a proto se do dalších veřejných nabídek náhradních pozemků nemohli přihlásit. Žalobci si nechali vypracovat znalecký posudek prof. Ing. Renátou Schneiderovou Heralovou, Ph.D. na ocenění všech nevydaných pozemků, podle něhož činí restituční nárok žalobce a) 4.152.182 Kčs a restituční nárok žalobců b) a c) pro každého polovinu této částky, tedy 2.076.091 Kčs. Žalobci vedli s žalovanou korespondenci, vyzvali ji ke správnému ocenění svého restitučního nároku a přihlásili se 2. 7. 2019 do veřejné nabídky náhradních pozemků, jejich přihlášky však byly zamítnuty jako neplatné, neboť podle žalované žalobci již neměli dostatečný restituční nárok. Žalovaná si nechala nevydané pozemky ocenit oponentním znaleckým posudkem Ing. Pavla Pelce, který nárok žalobců a), b), c) ohodnotil částkou 2.196.604 Kč, z toho pro žalobce a) 1.098.302 Kč a pro žalobce b) a c) polovinu z posledně uvedené částky pro každého. Žalobci v průběhu řízení měnili rozsah požadovaných pozemků, a předmětem řízení nakonec byly tři pozemky, a to parc. č. 715/4 v k.ú. Blažovice, parc. č. 1517 v k.ú. Sentice a parc. č. 1656/141 v k.ú. Hrušovany u Brna. Žalovaná neshledala žádné překážky převoditelnosti u pozemku v k.ú. Blažovice, a u zbývajících dvou pozemků tyto překážky namítla. Žalobci na základě toho nechali vypracovat geometrické plány na oddělení částí z těchto dvou pozemků, a tímto způsobem byly odděleny pozemky označené v geometrických plánech jako parc. č. 1517/1 v k.ú. Sentice a parc. č. 1656/183 v k.ú. Hrušovany. Žalovaná u těchto oddělených částí již neshledala žádné překážky pro převoditelnost těchto pozemků ve prospěch žalobců.

32. Zjištěné skutečnosti soud právně hodnotil tímto způsobem. Nejprve soud uvádí, že podle § 13 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. může každý, kdo se domáhá právní ochrany, důvodně očekávat, že jeho právní případ bude rozhodnut obdobně jako jiný právní případ, který již byl rozhodnut a který se s jeho právním případem shoduje v podstatných znacích. Byl-li právní případ rozhodnut jinak, má každý, kdo se domáhá právní ochrany, právo na přesvědčivé vysvětlení důvodů této odchylky. Soud v této souvislosti poukazuje na výše uvedená rozhodnutí jiných soudů, v nichž bylo žalobcům a další oprávněné osobě Kateřině Princové vyhověno, když se jednalo o nároky ze stejných rozhodnutí Pozemkového úřadu v Praze spočívající v tom, že oprávněné osoby nebyly určeny vlastníky pozemků, tyto jim tedy nebyly vydány a bylo konstatováno jejich právo na náhradu buď v pozemcích anebo v penězích.

33. Na zjištěné skutečnosti soud použil zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku. Podle § 4 odst. 1 tohoto zákona je oprávněnou osobou státní občan České a Slovenské Federativní Republiky, jehož půda, budovy a stavby, patřící k původní zemědělské usedlosti, přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. 2. 1948 do 1. 1. 1990 způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 téhož zákona. Žalobce a) a právní předchůdkyně žalobců b), c) JUDr. Miroslava Boháčová uplatnili v souladu s ustanovením § 9 odst. 1 citovaného zákona svůj nárok u pozemkového úřadu v letech 1992 a 1993. Pozemkový úřad vydal na základě toho 21 shora uvedených rozhodnutí, v nichž konstatoval, že byl naplněn restituční titul ve smyslu § 6 odst. 1 písm. l) zákona o půdě.

34. Ustanovení § 11 zákona o půdě upravuje případy, kdy pozemky nelze vydat, přičemž ve všech 21 rozhodnutích pozemkového úřadu bylo shledáno, že výše vyjmenované pozemky

v obci Praha, katastrální území Prosek, Smíchov a Košíře nelze oprávněným osobám vydat. V takových případech oprávněným osobám přísluší náhrada ve formě buď jiného pozemku, anebo náhrada finanční. Poskytnutí náhradních pozemků je upraveno v § 11a zákona o půdě, v jehož odstavcích 1 a 2 je stanoveno, že oprávněným osobám, kterým nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Pozemkový úřad nezahrne do veřejné nabídky pozemek, jehož převodu brání zákonná překážka, anebo pozemek, ke kterému uplatnila třetí osoba právo na převod podle zvláštního právního předpisu. Ve smyslu odst. 4 pozemkový úřad zveřejní na své úřední desce oznámení o zahájení veřejné nabídky s uvedením údajů o pozemcích podle katastru nemovitostí a o jejich ceně. Osoba, která žádá o převod pozemku, musí požádat pozemkový úřad o převod písemně do jednoho měsíce ode dne vyhlášení nabídky, jak je uvedeno v odstavci 5.

35. Jak bylo výše zmíněno, žalobce a) a JUDr. Miroslava Boháčová se domáhali svých nároků od roku 1992 a 1993, a pozemkový úřad rozhodl 1× v roce 1993, následně v letech 1997 a 1999, a 2001 až 2009. Žalobci se domáhali svých nároků ve formě náhradních pozemků, vedli s žalovanou korespondenci výše popsanou, snažili se domoci svých práv, poukazovali na nesprávnost ocenění nevydaných pozemků a tedy výše jejich nároku, a požadovali vysvětlení. Žalovaná neakceptovala podklady předložené žalobci, a to znalecký posudek prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D., a trvala na ocenění nároku žalobců ve výši mnohonásobně nižší. Soud opakuje, že celková výše nároku všech žalobců činí podle znaleckého posudku prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. 8.304.364 Kč, z toho nárok žalobce činí polovinu této částky a nárok žalobců b) a c) čtvrtinu této částky pro každého. Žalovaná ocenila restituční nárok žalobců celkem pro všechny 3 žalobce částkou 259.881,14 Kč, z toho žalobce a) má nárok na polovinu této částky, tedy 129.940,57 Kč, a žalobci b) a c) na čtvrtinu každý. V průběhu řízení žalovaný nechal vypracovat oponentní znalecký posudek Ing. Pavlem Pelcem dne 28. 7. 2021, který určil výši restitučního nároku všech žalobců dohromady částkou 2.196.604 Kčs, z toho na žalobce a) připadá 1/2, tedy 1.098.302 Kč, a na žalobce b) a c) na každého ¼, tedy 549.151 Kč. Žalovaná tak změnila své stanovisko ohledně ocenění nároku žalobců až v průběhu tohoto řízení, přičemž soud připomíná, že žalobci žádali po žalované změnu jejího stanoviska ohledně ocenění odňatých pozemků, předložili za tímto účelem žalované znalecký posudek prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. a znovu v roce 2019 se zúčastnili veřejných nabídek náhradních pozemků, žalovaná však jejich přihlášky nevyřídila kladně s tím, že restituční nárok žalobců byl již vyčerpán.

36. S ohledem na výše uvedené okolnosti má soud za to, že žalobci projevili dostatek aktivního jednání vůči žalované ohledně uspokojení jejich restitučního nároku a žádnou jinou možnost již neměli. Nelze přehlédnout, že ustanovení § 4a odst. 1 zákona o půdě určuje státním orgánům, tedy i žalované, při prosazování nároku oprávněných osob poskytovat těmto osobám pomoc, přičemž v daném případě k tomu nedošlo. Je otázkou, jakým způsobem by se žalobci mohli domoci uspokojení svých restitučních nároků postupem formou veřejné nabídky, když žalovaná neuznala výši jejich nároků a teprve v průběhu tohoto řízení pozměnila ocenění nároku žalobců v jejich prospěch. Soud tedy má za to, že to byla žalovaná, kdo ztěžoval účast žalobců a uspokojení jejich restitučních nároků postupem podle zákona o půdě, tedy prostřednictvím veřejných nabídek pozemků. Za takové situace žalobci zcela oprávněně přistoupili k uplatnění práv prostřednictvím soudu, a tento postup připouští rozhodovací praxe, když soud uvádí rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 31 Cdo 3767/2009, 28 Cdo 4265/2007. V rozhodnutí z 24. 11. 2016 sp. zn. 28 Cdo 4758/2016 Nejvyšší soud konstatoval, že uspokojení nároku oprávněné osoby způsobem, jenž se vymyká zákonem

stanovenému postupu, je považováno za výjimečné, uplatnitelné v situaci, jsou-li prokázány okolnosti, na jejichž podkladě lze postup žalované kvalifikovat jako liknavý, svévolný či diskriminační, a kdy se oprávněná osoba přes svůj aktivní přístup nemůže dlouhodobě domoci svých práv. Nejvyšší soud tehdy vycházel ze situace, že o restitučním nároku bylo rozhodnuto pozemkovým úřadem v roce 2008, pozemkový úřad evidoval restituční nárok žalobce ve zcela nepřiměřeně nízké výši a neakceptoval podklady předložené žalobcem, například znalecký posudek ohledně charakteru pozemku. Lze konstatovat, že žalobci by se nemohli domoci svých práv, tedy náhradních pozemků z veřejných nabídek v hodnotě odpovídající jejich nároku, aniž by se obrátili na soud, kdy vedle nepřiměřené délky řízení u pozemkového úřadu jako hlavní důvod vyvstává právě mnohonásobně nižší ocenění nároku žalobců ze strany žalované, které bylo změněno až v průběhu tohoto řízení před soudem. Soud ještě dodává, že tento názor je zcela v souladu s rozhodovací praxí Ústavního soudu, kdy soud připomíná například nález z 4. 3. 2004 sp. zn. III. ÚS 495/02 publikovaný pod č. 33/2004 ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu, dále nález z 30. 10. 2007 sp. zn. III. ÚS 495/05 publikovaný pod č. 174/2007 ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu, anebo nález pléna Ústavního soudu z 13. 12. 2005 sp. zn. Pl.ÚS 6/05 publikovaný pod č. 531/2005 Sb.

37. Na tomto místě je třeba ještě uvést, že poskytování náhradních pozemků oprávněným osobám patří k základním povinnostem pozemkového fondu, nyní pozemkového úřadu, jak je uvedeno v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR z 17. 6. 2015 sp. zn. 28 Cdo 5389/2014, a že náhrada by měla být poskytnuta v co možná nejkratší době, co nejširšímu okruhu oprávněných osob. Případné nesnáze při vyřizování restitučních nároků nesmí státní orgán přesouvat na oprávněné osoby. Stát je zodpovědný za průtahy a za neuspokojení každého jednotlivého restituenta. Za situace, kdy restituční nároky žalobců nebyly uspokojeny dosud, tedy po 30 letech, i když se žalobci aktivně zúčastňovali veřejných nabídek, je to žalovaná, která fakticky ztížila, ne-li zcela znemožnila, uspokojení jejich restitučního nároku.

38. Ohledně charakteru odňatých pozemků je třeba připustit, že nelze vycházet izolovaně pouze z platných či neplatných územních rozhodnutí a je nutno přihlédnout i k faktickému postupu tehdejšího státu a důvodům odnětí pozemků. Pokud se tak stalo za účelem plánované výstavby, která se následně realizovala, je nutné ocenit pozemky jako pozemky určené pro stavbu podle § 14 odst. 1 vyhlášky 182/1988 Sb. ve znění vyhlášky 316/1990 Sb., a to bez ohledu na to, zda byly v době jejich odnětí dosud evidovány jako pozemky zemědělské. Je třeba zdůraznit, že cena náhradního pozemku má být ekvivalentní ceně pozemku, který byl oprávněné osobě odebrán, a pokud byl oprávněné osobě odňat zemědělský pozemek, má právo na náhradu za zemědělský pozemek, jak je například uvedeno v rozhodnutích Nejvyššího soudu ČR ze dne 18. 8. 2003 sp. zn. 28 Cdo 101/2003, anebo ze dne 26. 11. 2009 sp. zn. 28 Cdo 2699/2008. Podle názoru Nejvyššího soudu ČR obsaženého v těchto rozhodnutích má být zachována identita v charakteru pozemků v tom směru, že rozhodný je jejich charakter, a tedy i hodnota ke dni odnětí státem. V situaci, kdy pozemky byly v době přechodu na stát sice vedeny v evidenci jako pozemky zemědělské, nicméně byly určeny k výstavbě, je třeba je ocenit jako pozemky určené pro stavbu ve smyslu § 14 odst. 1 vyhlášky 182/1988 Sb. K tomuto názoru dospěl Nejvyšší soud v řadě rozhodnutí, například v rozhodnutí z 25. 11. 2015 sp. zn. 28 Cdo 2956/2014, z 3. 6. 2015 sp. zn. 28 Cdo 4678/2014, anebo z 4. 7. 2016 sp. zn. 28 Cdo 294/2016.

39. Soud hodnotí znalecký posudek prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. jako přesvědčivý, znalkyně obhájila tento posudek i před Okresním soudem v Rychnově nad Kněžnou ve shora uvedeném řízení vedeném mezi týmiž účastníky řízení, kdy zodpověděla dotazy a připomínky žalované. Znalkyně vycházela z výše uvedených Návrhů regulačního a

zastavovacího plánu pro jednotlivé části území Prahy, přičemž bylo zjištěno, že převažují nevydané dotčené pozemky stavebního charakteru, kdy podle dobové legendy měly být na pozemcích činžovní domy v blocích uzavřených a otevřených, případně rodinné domy v zahradách, tovární a skladištní bloky, hřiště a podobně. Použití těchto Návrhů regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy i v roce 1960 a 1963, kdy byly pozemky odňaty právním předchůdcům žalobců, podporuje také zpráva Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy, podle níž před těmito roky žádný závazný územní plán pro dotčená území Prahy neexistoval. Znalec Ing. Pelc použil směrný územní plán z roku 1948, avšak tento nebyl schválen, na rozdíl od Návrhů regulačního a zastavovacího plánu, které byly řádně schváleny příslušným ministerstvem, jak je výše zmíněno. Soud ještě dodává, že znalecký posudek Ing. Pavla Pelce nelze považovat za revizní znalecký posudek vůči znaleckému posudku prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D., jelikož nesplňuje náležitosti tohoto druhu znaleckého posudku, nezahrnuje přezkoumání správnosti závěrů znaleckého posudku prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. a takový úkol ani nebyl znalci Ing. Pavlu Pelcovi zadán.

40. Nelze však pominout, že i posudek Ing. Pavla Pelce určuje cenu neuspokojeného restitučního nároku žalobců částkou převyšující 2.000.000 Kč, konkrétně 2.196.604 Kč pro všechny žalobce dohromady. Žalobci byli dosud uspokojeni v rozsahu 259.881,14 Kč, což se skládá z částky 129.940,57 Kč pro žalobce a) a ze dvou částek po 64.970,28 Kč pro žalobce b) a c) pro každého. Dále byl nárok žalobců uspokojen na základě výše uvedeného rozsudku Okresního soudu Rychnov nad Kněžnou ve výši 86.504,20 Kč pro všechny 3 žalobce dohromady. Celkem tedy uspokojení nároku všech 3 žalobců dohromady představuje 346.385,34 Kč. Je zřejmé, že tato částka zdaleka nedosahuje ceny restitučního nároku žalobců, kterou určil znalec Ing. Pelc, natož aby se blížila k ocenění provedeném v posudku prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. Nebylo proto třeba zabývat se podrobněji věcnou správností zmíněných znaleckých posudků.

41. Soud v této souvislosti připomíná zásadu obsaženou ve výše citovaném ustanovení § 13 občanského zákoníku o tom, že každý může důvodně očekávat, že jeho právní případ bude rozhodnut obdobně jako jiný právní případ stejného druhu. Je sice pravdou, že liknavý postup na straně žalované je třeba v každé věci hodnotit samostatně, ve vztahu ke každé konkrétní oprávněné osobě, avšak v daném případě kromě výše citovaných rozhodnutí Nejvyššího soudu v jiných věcech jsou zde výše zmíněná rozhodnutí již pravomocná, ve věci stejných žalobců, případně jejich příbuzné Kateřiny Princové, která je oprávněnou osobou vedle žalobců na základě předmětných 21 rozhodnutí Pozemkového úřadu v Praze.

42. Mezi účastníky nebyla sporná cena tří nárokovaných pozemků, když cena pozemku parc. č. 715/4 v k.ú. Blažovice činí 107.328 Kč, cena oddělené části označené jako parc. č. 1656/183 v k.ú. Hrušovany činí 133.472 Kč a cena oddělené části označené jako parc. č. 1517/1 v k.ú. Sentice činí 36.206,90 Kč. Celkem cena těchto 3 pozemků představuje 277.006,90 Kč. Je evidentní, že vydáním těchto pozemků žalobcům ani zdaleka nedojde k vyčerpání jejich restitučního nároku podle žádného ze zmíněných znaleckých posudků. Odečtením výše již uspokojeného nároku žalobců 346.385,34 Kč od celkového nároku žalobců podle posudku prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. 8.304.364 Kč je dosaženo rozdílu 7.957.978,66 Kč. Odečtením téže částky od výše nároku žalobců podle posudku Ing. Pelce 2.196.604 Kč se získá rozdíl 1.850.218,66 Kč.

43. Převoditelnost všech 3 požadovaných pozemků, respektive jednoho pozemku a 2 oddělených částí, nebyla mezi účastníky sporná. Žalovaná připustila, že žádné překážky převoditelnosti neshledala a v řízení nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by bránily

převést tyto pozemky do vlastnictví žalobců a), b), c). Soud uvádí, že k tomu, aby požadovaný náhradní pozemek bylo možné převést oprávněným osobám, je třeba, aby takový pozemek byl potenciálně zařaditelný do veřejné nabídky ve smyslu § 11a) odst. 2 zákona o půdě, jak je uvedeno například v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR z 28. 6. 2017 sp. zn. 28 Cdo 5368/2015. Kritéria pro vhodnost převodu náhradních pozemků jsou obsažena v § 11 odst. 1 zákona o půdě a v § 6 zákona o státním pozemkovém úřadu č. 503/2012 Sb. Výluky obsažené v § 11 odst. 1 zákona o půdě na nárokované pozemky vůbec nedopadají.

44. Žalovaná namítla promlčení práva žalobců na přecenění nevydaných pozemků. Poukázala na to, že žalobci ani jejich právní předchůdci nevznesli k výši ocenění jejich restitučního nároku připomínky do roku 2019, přitom žalovaná měla od poslední účasti žalobců ve veřejných nabídkách v roce 2012 za to, že restituční nárok žalobců byl už plně uspokojen. Soud by měl chránit dobrou víru žalované a nevystavovat jí riziku, že po více než sedmi letech od plného uspokojení restitučního nároku se oprávněné osoby budou domáhat dalšího plnění.

45. K tomu je třeba konstatovat, že právo na přecenění hodnoty pozemku, který nebyl oprávněné osobě vydán pro překážky stanovené zákonem o půdě, nepředstavuje samostatné majetkové právo, podléhající promlčení. Soud v tomto směru odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu z 10. 4. 2019 sp. zn. 28 Cdo 595/2019. Tato otázka souvisí s promlčením celého restitučního nároku žalobců. Nárok na vydání náhradních pozemků je nárokem vyplývajícím ze zákona o půdě, který je přiznáván správními rozhodnutími, a je uspokojován postupně ve veřejných nabídkách. Plnění oprávněných osob, spočívající v získání náhradních pozemků za pozemky nevydané, je závislé na spoluúčasti žalované. V případě, kdy žalovaná jakožto povinná osoba nepopírá svůj závazek a jedná s oprávněnými osobami o podmínkách poskytnutí náhrady, může promlčecí doba počít běžet nejdříve dnem, kdy oprávněná osoba zjistí, že povinná osoba nehodlá plnit, jak je uvedeno například v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 995/2002. V situaci, kdy žalovaná je povinna řádně ocenit restituční nárok oprávněné osoby a žalovaná přitom dlouhodobě nerespektuje ustálenou soudní praxi ohledně oceňování nevydaných pozemků, v důsledku čehož znemožňuje žalobcům získat plnění ve veřejných nabídkách, je třeba považovat námitku promlčení v restitučních vztazích za výkon práva v rozporu s dobrými mravy. K takovému závěru dospěl Nejvyšší soud ČR například v rozhodnutí sp. zn. 28 Cdo 1548/2009.

46. Na základě všech výše uvedených skutečností soud považuje žalobu žalobců za důvodnou, a proto jí vyhověl výrokem I. tohoto rozhodnutí.

47. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení soud posoudil výsledek řízení jako plný úspěch žalobců ve věci. Je třeba přihlédnout k tomu, že neuspokojení restituenti jsou v situaci, kdy je výběr náhradních pozemků obtížný, je omezen počtem i existencí řady zákonných překážek anebo důvodů nevhodnosti, které žalobci nemohou v době zahájení řízení znát. Ve zpětvzetí žaloby ohledně výše uvedených pozemků nelze spatřovat procesní zavinění na straně žalobců. Důvodem zpětvzetí byly skutečnosti, které žalobci nebyli schopni zjistit z veřejně dostupných rejstříků, například uplatnění restitučního nároku podle zákona o církevních restitucích, případně převod pozemků na jiné osoby. Soud rovněž zohlednil, že toto řízení je svojí povahou řízením o určitém způsobu vypořádání vztahu mezi účastníky ve smyslu § 153 odst. 2 občanského soudního řádu. Při stanovení výše mimosmluvní odměny zástupkyně žalobců je třeba vycházet z hodnoty vydávaných pozemků, tedy z částky 277.006,90 Kč. Odměna za 1 úkon právní pomoci tak představuje 9.420 Kč podle § 7 a § 9 odst. 3 písm. b) vyhlášky 177/1996 Sb. – advokátního tarifu. Zástupkyně žalobců však

zastupovala 3 žalobce a podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu při společných úkonech při zastupování 2 a více osob náleží za každou zastupovanou osobu odměna snížená o 20 %, což odpovídá částce 22.608 Kč pro všechny 3 žalobce dohromady za 1 úkon. Odměna byla přiznána za celkem 17 úkonů, a to převzetí a příprava zastoupení, předžalobní výzva z 5. 11. 2019, sepis žaloby, vyjádření z 6. 10. 2020 k stanovisku žalované, vyjádření z 16. 11. 2020 s částečným zpětvzetím, zastupování u jednání před soudem 18. 11. 2020, rozšíření žaloby a doplnění tvrzení z 17. 12. 2020, zastupování u jednání 8. 2. 2021, vyjádření z 31. 3. 2021 s návrhem na rozdělení pozemku, zastupování u jednání 12. 4. 2021, písemné vyjádření z 18. 8. 2021, zastupování u jednání 22. 9. 2021, vyjádření z 27. 10. 2021 včetně částečného zpětvzetí, zastupování u jednání 22. 11. 2021, vyjádření z 17. 1. 2022 a zastupování u jednání ve dnech 26. 1. a 14. 2. 2022. Soud nepřiznal žalobcům odměnu za úkon spočívající v písemném závěrečném návrhu, neboť toto zahrnul do úkonu zastupování u posledního jednání před soudem. Odměna tak činí 384.336 Kč. Ke každému úkonu náleží paušál režijních výloh podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, celkem 5.100 Kč. Zástupkyně žalobců cestovala ze svého sídla v Příbrami do Brna k soudu a zpět celkem k 7 výše uvedeným jednáním. Za to jí náleží náhrada za ztrátu času podle § 14 odst. 1 písm. a) odst. 3 advokátního tarifu ve výši 100 Kč za každou započatou půlhodinu. Na cestě ke každému ze 7 jednání strávila zástupkyně žalobců celkem 5 hodin, tedy 10 půlhodin, což při 7 jednáních představuje 70 půlhodin, tedy 7.000 Kč. Zástupkyně žalobců cestovala ke všem 7 jednáním automobilem a 1 zpáteční cesta z Příbrami do Brna a zpět představuje 520 km. Jízdy k prvním třem jednáním byly vykonány osobním automobilem typu Renault Koleos registrační značky 4SD 2286 se spotřebou nafty 5,9 litru na 100 km. Cesty ke zbývajícím čtyřem jednáním byly vykonány obytným automobilem typu Capron registrační značky 8AT 8480 se spotřebou 11,8 litru na 100 km. Jízdné za cestu k jednání 18. 11. 2020 činí 3.159,62 Kč při ceně 31,80 Kč za litr nafty a sazbě 4,2 Kč za ujetý kilometr. Jízdné za cesty k jednání 18. 2. 2021 a 12. 4. 2021 představuje 3.122,49 Kč za každou jízdu při sazbě 4,4 Kč za ujetý kilometr a ceně nafty 27,20 Kč za litr. Jízdné za cesty 22. 9. a 22. 11. 2021 činí 3.956,99 Kč za každou při sazbě 4,4 Kč za kilometr a ceně nafty 27,20 Kč za litr, avšak odlišná je již spotřeba pohonných hmot 11,8 litru na 100 km. Jízdné za cesty 26. 1. a 14. 2. 2022 činí 4.659,09 Kč za každou cestu při sazbě 4,7 Kč za kilometr a ceně nafty 36,1 Kč za litr. Poslední složkou nákladů žalobců je 21 % daň z přidané hodnoty vypočtená ze všech složek nákladů řízení a tato činí 88.845,28 Kč. Celkové náklady žalobců tak představují 511.918 Kč.

48. Žalobci jsou v souladu s ustanovením § 11 odst. 2 písm. j) zákona 549/1991 Sb. o soudních poplatcích osvobozeni od soudních poplatků. Žalovaná je podle § 11 odst. 2 písm. a) téhož zákona rovněž od poplatku osvobozena. Nedošlo tudíž ve smyslu § 2 odst. 3 téhož zákona k přechodu poplatkové povinnosti na žalovanou.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Okresního soudu Brno-venkov.

Nesplní-li povinná strana dobrovolně, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněná strana domáhat soudního výkonu rozhodnutí či exekuce.

Brno 14. února 2022

JUDr. Soňa Nedbalová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Markéta Doleželová

VÝKAZ DOSAVADNÍHO A NOVÉHO STAVU ÚDAJŮ KATASTRU NEMOVITOSTÍ

Dosavadní stav					Nový stav														
Označení pozemku parc. číslem	Výměra parcely			Druh pozemku	Označení pozemku parc. číslem	Výměra parcely			Druh pozemku	Typ stavby	Způs. určení výměr	Porovnání se stavem evidence právních vztahů							
												Díl přechází z pozemku označeného v		Číslo listu vlastnictví	Výměra dílu			Označení dílu
	ha	m 2		Způsob využití		ha	m 2		Způsob využití	Způsob využití		katastru nemovitostí	dřívější poz. evidenci		ha	m 2		
1517		42	93	orná půda	1517/1		34	05	orná půda		0	1517		10002		34	05	
					1517/2		2	43	orná půda		0	1517		10002		2	43	
					1517/3		6	45	orná půda		0	1517		10002		6	45	
		42	93				42	93										

Výkaz údajů o bonitovaných půdně ekologických jednotkách (BPEJ) k parcelám nového stavu

Parcelní číslo podle		Kód BPEJ	Výměra		BPEJ na dílu parcely	Parcelní číslo podle		Kód BPEJ	Výměra		BPEJ na dílu parcely
katastru nemovitostí	zjednodušené evidence		ha	m 2		katastru nemovitostí	zjednodušené evidence		ha	m 2	
1517/1		30700		6 76							
		36000		27 29							
1517/2		36000		2 43							
1517/3		36000		6 45							

Seznam souřadnic (S-JTSK):

Souřadnice pro zápis do KN

Číslo bodu	Y	X	kk	Poznámka
647-69	607296.75	1145655.17	8	
647-70	607273.60	1145635.92	8	
647-71	607282.70	1145615.73	8	
647-72	607306.11	1145635.31	8	

GEOMETRICKÝ PLÁN
pro
rozdělení pozemku

Vyhotovitel: G.K.S. spol. s r.o.
Jeronýmova 1783/8
61800 Brno

Číslo plánu: 728-71/2021
Okres: Brno-venkov
Obec: Sentice
Kat. území: Sentice
Mapový list: DKM

Dosavadním vlastníkům pozemků byla poskytnuta možnost seznámit se v terénu s průběhem navrhovaných nových hranic, které byly označeny předepsaným způsobem:

kolíkem

Geometrický plán ověřil úředně oprávněný zeměměřický inženýr

Jméno, příjmení: Ing. Vladislav Nimráček
Číslo položky seznamu úředně oprávněných zeměměřických inženýrů: 1659/96
Dne: 29.7.2021 Číslo: 71/2021

Náležitostmi a přesností odpovídá právním předpisům.

Katastrální úřad souhlasí s očíslováním parcel.

KÚ pro Jihomoravský kraj
KP Brno-venkov
Renata Nováčková
PGP-2913/2021-703
2021.08.02 07:23:24 CEST

Stejnopis ověřil úředně oprávněný zeměměřický inženýr:

Jméno, příjmení: Ing. Vladislav Nimráček
Číslo položky seznamu úředně oprávněných zeměměřických inženýrů: 1659/96
Dne: 2.8.2021 Číslo: 71/2021

Tento stejnopis odpovídá geometrickému plánu v elektronické podobě uloženému v dokumentaci katastrálního úřadu.

Ověření stejnopisu geometrického plánu v listinné podobě.

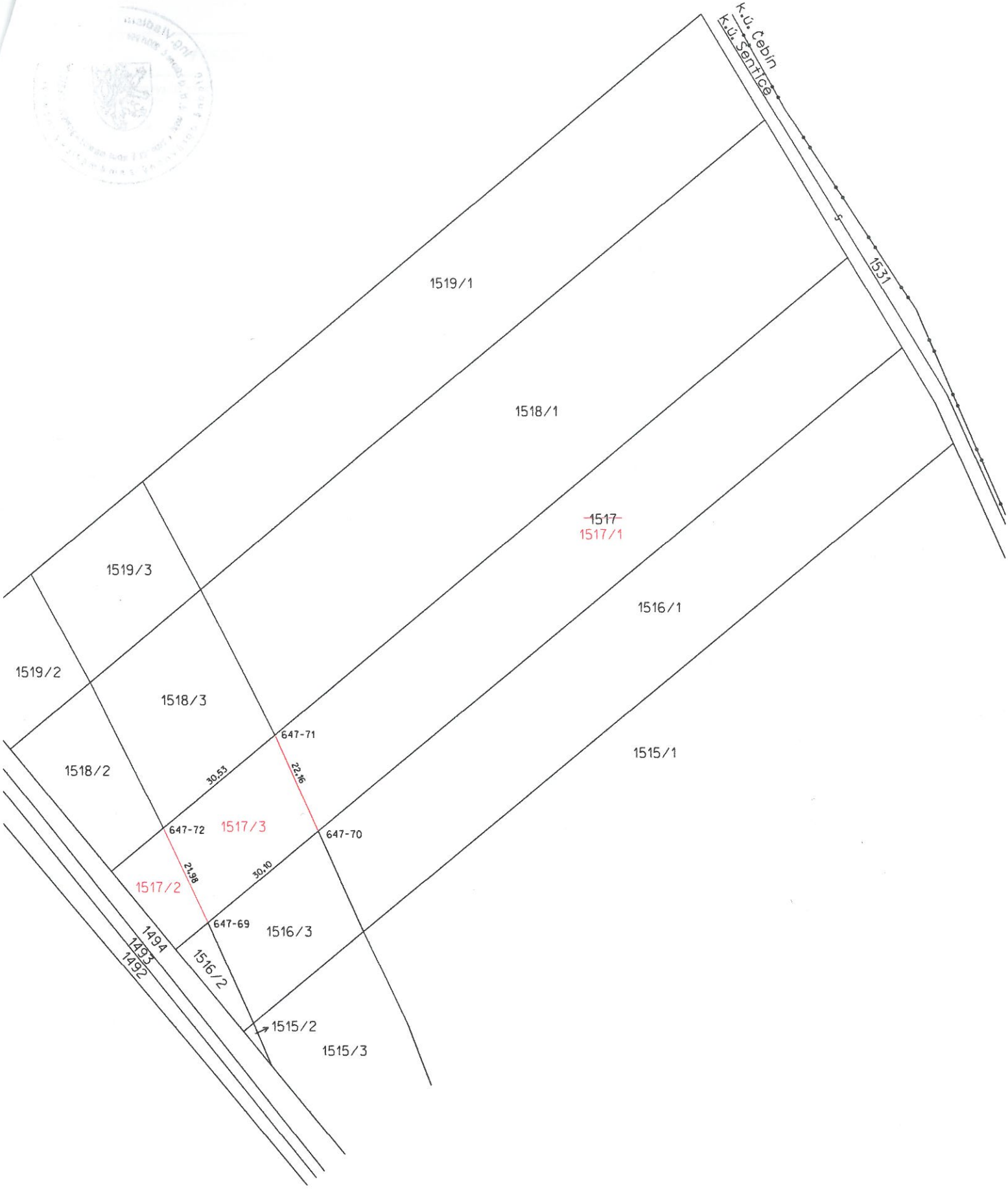
k.ú. Čebín
k.ú. Sentice
1531
1519/1
1518/1
1517
1517/1
1519/3
1516/1
1519/2
1518/3
1518/2
647-71
30,53
22,16
1515/1
647-72
1517/3
647-70
21,98
30,10
1517/2
647-69
1516/3
1494
1493
1492
1516/2
1515/2
1515/3

VÝKAZ DOSAVADNÍHO A NOVÉHO STAVU ÚDAJŮ KATASTRU NEMOVITOSTÍ

Dosavadní stav					Nový stav						Porovnání se stavem evidence právních vztahů						
Označení pozemku parc. číslem	Výměra parcely			Druh pozemku	Označení pozemku parc. číslem	Výměra parcely			Druh pozemku	Typ stavby	Způs. určení výměr	Díl přechází z pozemku označeného v		Číslo listu vlastnictví	Výměra dílu			Označení dílu
	ha	m 2		Způsob využití		ha	m 2		Způsob využití	Způsob využití		katastru nemovitostí	dřívější poz. evidenci		ha	m 2		
1656/141	3	38	51	orná půda	1656/141	1	62	89	orná půda		0	1656/141		10002	1	62	89	
					1656/183	1	75	62	orná půda		0	1656/141		10002	1	75	62	
	3	38	51			3	38	51										

Výkaz údajů o bonitovaných půdně ekologických jednotkách (BPEJ) k parcelám nového stavu

Parcelní číslo podle		Kód BPEJ	Výměra			BPEJ na dílu parcely	Parcelní číslo podle		Kód BPEJ	Výměra			BPEJ na dílu parcely
katastru nemovitostí	zjednodušené evidence		ha	m 2			katastru nemovitostí	zjednodušené evidence		ha	m 2		
1656/141		00110	1	22	46								
		00810		36	57								
		02210		3	86								
1656/183		00110	1	32	57								
		00810		1	39								
		02210		41	66								

Seznam souřadnic (S-JTSK):

Souřadnice pro zápis do KN

Číslo bodu	Y	X	kk	Poznámka
1465-3044	602186.35	1178002.77	7	
1465-3045	602339.41	1177928.73	7	
1466-108	602233.86	1178074.82	8	
1466-556	602070.54	1178149.02	8	
1	602197.06	1177997.59	7	
2	602175.33	1178053.91	3	
3	602153.47	1178111.34	8	

GEOMETRICKÝ PLÁN
pro
rozdělení pozemku

Geometrický plán ověřil úředně oprávněný zeměměřický inženýr

Jméno, příjmení: Ing. Vladislav Nimráček

Číslo položky seznamu úředně oprávněných zeměměřických inženýrů: 1659/96

Dne: 3.1.2022 Číslo: 28/2021

Náležitostmi a přesností odpovídá právním předpisům.

Stejnopis ověřil úředně oprávněný zeměměřický inženýr:

Jméno, příjmení: Ing. Vladislav Nimráček

Číslo položky seznamu úředně oprávněných zeměměřických inženýrů: 1659/96

Dne: 7.1.2022 Číslo: 28/2021

Tento stejnopis odpovídá geometrickému plánu v elektronické podobě uloženému v dokumentaci katastrálního úřadu.

Vyhotovitel: G.K.S. spol. s r.o.
Jeronýmova 1783/8
61800 Brno

Číslo plánu: 1749-28/2021
Okres: Brno-venkov
Obec: Hrušovany u Brna
Kat. území: Hrušovany u Brna
Mapový list: Moravský Krumlov 0-9/11

Dosavadním vlastníkům pozemků byla poskytnuta možnost seznámit se v terénu s průběhem navrhovaných nových hranic, které byly označeny předepsaným způsobem:

kolíky

Katastrální úřad souhlasí s očíslováním parcel.

KÚ pro Jihomoravský kraj
KP Brno-venkov
Marie Rosendorfová
PGP-13/2022-703
2022.01.07 11:20:24 CET

Ověření stejnopisu geometrického plánu v listinné podobě.

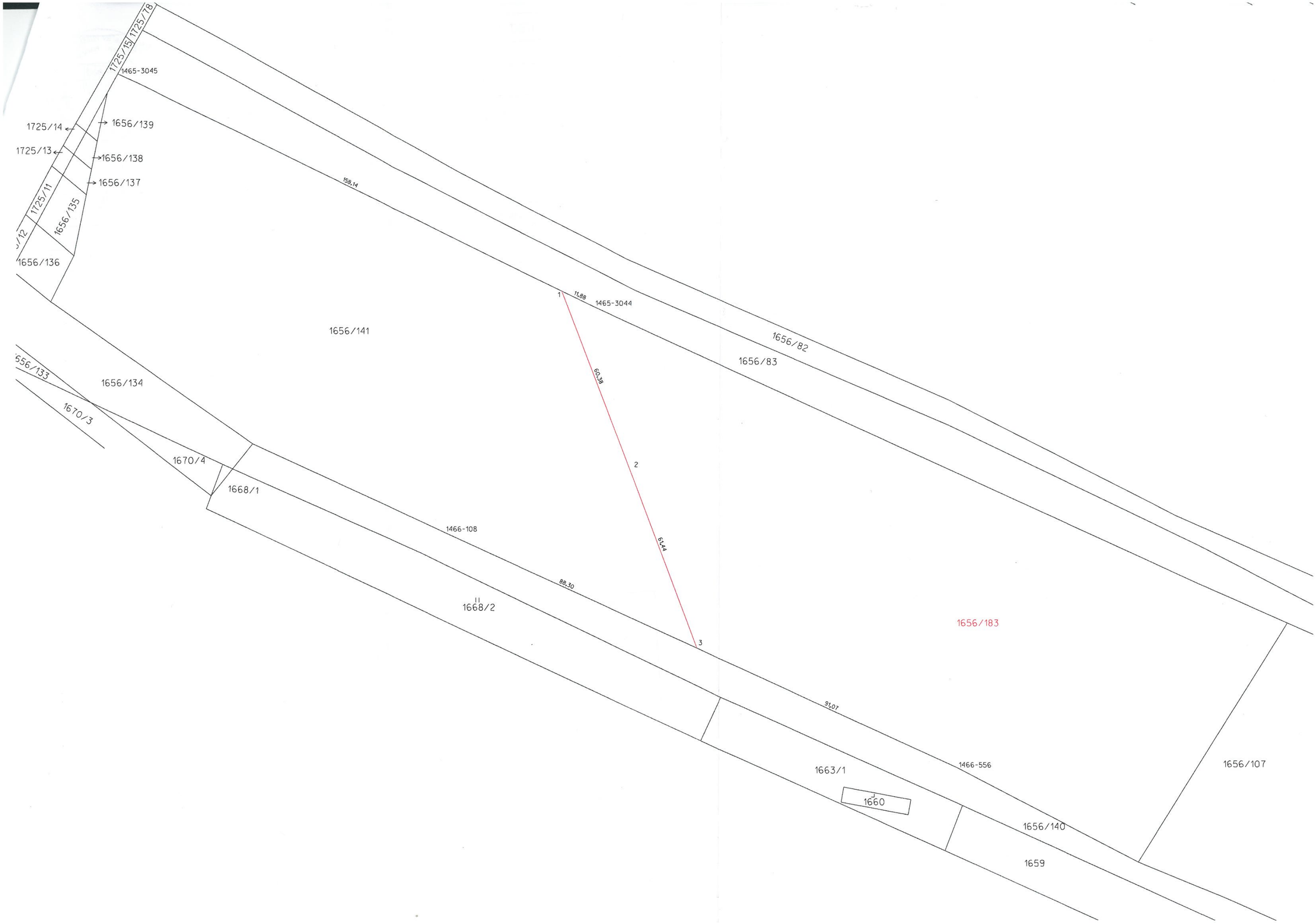

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 18.08.2022. Připojení doložky provedl/a Markéta Doleželová dne 24.08.2022.